

Kraków
15 sierpnia 2024

KSPN POGOŃ KRAKÓW

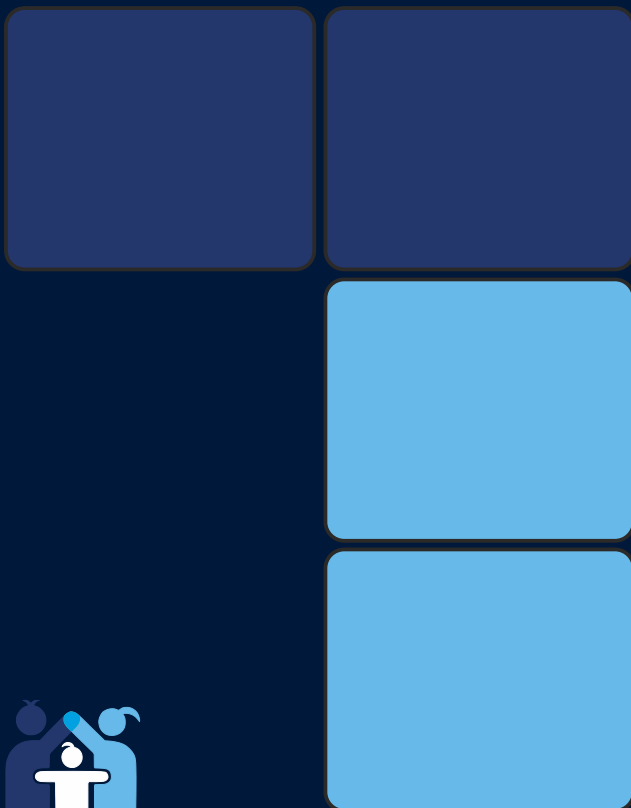

POLITYKA OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

stworzona na podstawie przepisów określonych Ustawą z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich [Dz.U. z 2024 r. poz. 560].

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników KSPN Pogoń Kraków jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik KSPN Pogoń Kraków traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownik KSPN Pogoń Kraków realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych KSPN Pogoń Kraków oraz swoich kompetencji.

Szanowni Państwo,

Bezpieczeństwo dzieci jest bezspornie priorytetem działań nas wszystkich. Wyjątku z pewnością nie stanowi piłka nożna. Ochrona dzieci przed wszelkiego rodzaju nadużyciami – fizycznymi, emocjonalnymi, seksualnymi czy zaniedbaniami – musi mieć bezwzględne pierwszeństwo.

W związku z tym KSPN Pogoń Kraków wprowadza Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Pragniemy działać w najlepszym interesie dzieci i młodzieży, by ich prawa były szanowane i promowane w piłce nożnej. Żadna forma nadużycia naruszająca te zasady nie może być tolerowana. Ochrona wszystkich dzieci jest obowiązkiem każdego z nas.

Należy przy tym pamiętać, że żadna pojedyncza organizacja nie jest w stanie ochronić dzieci samodzielnie. Musimy dążyć do współpracy wszystkich uprawnionych organów i podmiotów, by móc skutecznie przeciwdziałać wszelkim nadużyciom. Trzeba z całą stanowczością przeciwstawiać się każdej praktyce, która może działać na niekorzyść młodzieży w jakiegokolwiek sferze. Wierzimy, że wszystkie organizacje staną po jednej stronie i wspólnie będziemy działać na rzecz bezpieczeństwa dzieci.

Pracownicy KSPN Pogoń Kraków

ROZDZIAŁ I CZYM JEST POLITYKA OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM
 ROZDZIAŁ II AKTY PRAWNE W OPARCIU, O KTÓRE POWSTAŁY ZAPISY ZAWARTE W POLITYCE OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM
 ROZDZIAŁ III STRUKTURA POLITYKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM
 ROZDZIAŁ IV OKREŚLENIA UŻYTE W POLITYCE OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM
 ROZDZIAŁ V OBOWIĄZKOWE DO UREGULOWANIA OBSZARY OCHRONY DZIECI
 ROZDZIAŁ VI ZASADY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KSPN POGOŃ KRAKÓW
 ROZDZIAŁ VII JAK OKREŚLONO PODSTAWOWE FORMY KRZYWDZENIA DO POLITYKI OCHRONY DZIECI?
 ROZDZIAŁ VIII JAK OKREŚLONO OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA OCHRONĘ DZIECI I NADZÓR NAD POLITYKĄ OCHRONY DZIECI?
 ROZDZIAŁ IX ROZPOZNAWANIE I REAGOWANIE NA CZYNNIKI RYZYKA KRZYWDZENIA DZIECI
 ROZDZIAŁ X ZASADY REKRUTACJI PRACOWNIKÓW
 ROZDZIAŁ XI ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PRACOWNICY - DZIECKO
 ROZDZIAŁ XII KOMUNIKACJA Z DZIEĆMI
 ROZDZIAŁ XIII DZIAŁANIA Z DZIEĆMI
 ROZDZIAŁ XIV KONTAKT FIZYCZNY Z DZIEĆMI
 ROZDZIAŁ XV KORZYSTANIE Z SZATNI I ŁAZIENEK
 ROZDZIAŁ XVI BEZPIECZEŃSTWO PODCZAS WYJAZDÓW I OBOZÓW
 ROZDZIAŁ XVII KONTAKTY POZA ZAJĘCIAMI
 ROZDZIAŁ XVIII BEZPIECZEŃSTWO W KONTAKTACH ONLINE
 ROZDZIAŁ XIX ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY DZIEĆMI
 ROZDZIAŁ XX ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI UCZESTNIK WYDARZEŃ – DZIECKO
 ROZDZIAŁ XXI SZKOLENIA
 ROZDZIAŁ XXII JAK TWORZONO ZAPISY POLITYKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM W ZAKRESIE PODEJMOWANIA INTERWENCJI W AKADEMII?
 ROZDZIAŁ XXIII PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECKA

ROZDZIAŁ XXIV PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZENIA KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE [PRZEZ RODZICÓW/OPIEKUNÓW]
 ROZDZIAŁ XXV KRZYWDZENIE RÓWIEŚNICZE
 ROZDZIAŁ XXVI PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ
 ROZDZIAŁ XXVII PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZENIA KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA AKADEMII
 ROZDZIAŁ XXVIII PLAN WSPARCIA
 ROZDZIAŁ XXIX ZASADY DOSTĘPU DZIECI DO INTERNETU
 ROZDZIAŁ XXX STANDARDY OCHRONY DZIECI
 ROZDZIAŁ XXXI MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW
 ROZDZIAŁ XXXII PRZEPISY KOŃCOWE
 ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI [WERSJA SKRÓCONA]
 ROZDZIAŁ XXXIV ZAŁĄCZNIKI

- KARTA INTERWENCJI
- MONITORING STANDARDÓW – ANKIETY
- WZÓR ZAWIADOMIENIA O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA
- WZÓR WNIOSKU O WGLĄD W SYTUACJĘ DZIECKA/RODZINY
- OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY DZIECI I ZOBOWIĄZANIU DO ICH PRZESTRZEGANIA
- OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI
- WYTYCZNE - UTRWALANIE WIZERUNKU DZIECKA I JEGO PUBLIKOWANIE

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem jest dokumentem wewnętrznym, ustanowionym przez pracowników KSPN Pogoń Kraków, zawierającym zasady zapewniania dzieciom bezpieczeństwa i postępowania w przypadku zagrożenia krzywdzenia dzieci.

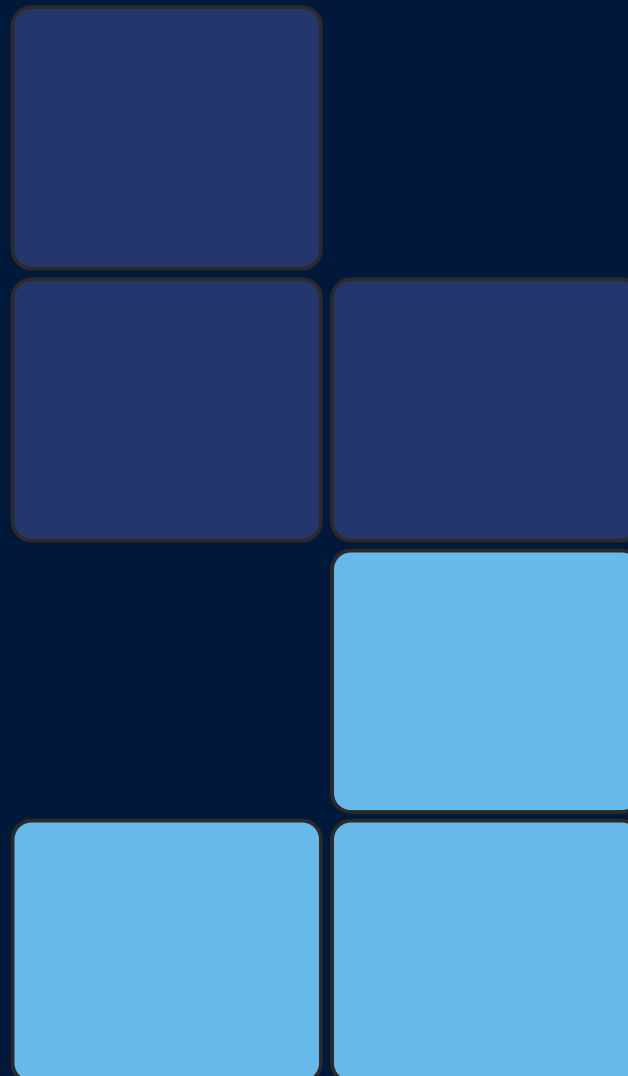
Spisanie w jednym miejscu zasad tworzenia w KSPN Pogoń Kraków bezpiecznego dla dzieci środowiska, a także ustanowienie zrozumiałej i obowiązującej wszystkich członków personelu procedury interwencji wewnętrznej i zewnętrznej, umożliwiają szybkie reagowanie na zagrożenia bezpieczeństwa dobrostanu dzieci, a także pomagają w spełnianiu prawnych wymogów ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Ustanowienie w KSPN Pogoń Kraków polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem jest pierwszym ze standardów ochrony dzieci.

KSPN Pogoń Kraków pragnie uczynić piłkę nożną bezpiecznym, pełnym szacunku i radości środowiskiem dla wszystkich dzieci, niezależnie od wieku, płci, orientacji, pochodzenia etnicznego i społecznego, religii, poziomu zdolności i zaangażowania w grę. Uznajemy prawo dzieci do bycia wolnymi od wszelkich form nadużyć: fizycznych, seksualnych, emocjonalnych oraz zaniedbania i uznajemy nasz obowiązek dbania o ich ochronę.

Niniejsza Polityka stanowi ramy zapewniające, że dzieci są chronione podczas uprawiania piłki nożnej. Polityka ochrony dzieci będzie wspierana przez kodeksy postępowania, wytyczne i procedury. Dotyczą one wszystkich osób poniżej 18 roku życia, bez jakiegokolwiek dyskryminacji. Uznajemy, że niektóre dzieci mogą być szczególnie narażone na nadużycia i jesteśmy świadomi odpowiedzialności za dbanie o ich integrację, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie w piłce nożnej. Poprzez swoje polityki, praktyki i procedury, KSPN Pogoń Kraków kładzie nacisk na środki zapobiegawcze, w celu zmniejszenia ryzyka, oraz odpowiedzialne działania, aby zapewnić, że wszelkie incydenty są rozwiązywane efektywnie.

Pragniemy, aby ten zestaw narzędzi był żywym dokumentem, który będziemy regularnie aktualizować, aby odzwierciedlał opinie i praktyczne doświadczenia naszych członków oraz podmiotów zajmujących się szkoleniem dzieci i młodzieży. Będziemy wspierać wszystkich sympatyków piłki nożnej w ich wysiłkach, aby ochrona dzieci stała się nadrzędną zasadą naszej wspólnej działalności.

ROZDZIAŁ I CZYM JEST POLITYKA OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

ROZDZIAŁ II AKTY PRAWNE W OPARCIU, O KTÓRE POWSTAŁY ZAPISY ZAWARTE W POLITYCE OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

Konstruując Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem KSPN Pogon Kraków uwzględniła zasady wynikające z przepisów obowiązującego prawa. Szczególnie następujące akty prawne:

- **Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku** [Dz. U. 1997.78.483] – zapisy regulują ochronę dziecka przed przemocą, wyzyskiem i demoralizacją [do wykorzystania np. przy opracowywaniu preambuły Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem]
- **Konwencja o Prawach Dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 roku** [Dz. U. 1991.120.526 z późn. zm.]
- **Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela** [Dz. U. 2014.191, t.j. z późn. zm.] – zapisy regulują obowiązki nauczyciela oraz postępowania dyscyplinarnego wobec niego
- **Ustawa z dnia 7 września 1991 r. - o systemie oświaty** [Dz. U. 2004.256.2572, t.j. z późn. zm.] – w tym dokumencie zawarte są obowiązki placówki oświatowej, w tym uprawnienia dyrektora placówki
- **Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy** [Dz. U. 2015.583, t.j.] – ustawa regulująca relację pomiędzy rodzicami a dzieckiem oraz rodzicami i placówką oświatową, a także władzę rodzicielską, kontakty rodzica z dzieckiem i reprezentację dziecka
- **Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny** [Dz. U. 1997.88.553 z późn. zm] oraz **Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego** – akty prawne regulujące m.in. interwencję w przypadku popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka
- **Ustawa z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego** [Dz. U. 2014.101, t.j. z późn. zm.] – akt prawny regulujący m.in. interwencję w przypadku zagrożenia dobra dziecka, w tym jego zaniedbywania
- **Ustawa z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawie nieletnich** [Dz.U. 2014.382, t.j.] – ustawa regulująca m.in. interwencję w przypadku popełnienia czynu karalnego przez dziecko lub przejawiania przez nie objawów demoralizacji

- **Ustawa z dnia 20 września 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”** [Dz. U. 2011.209.1245] [Dz. U. 2005.180.1493 z późn. zm.] – ustawa regulująca m.in. interwencję w przypadku stwierdzenia przemocy w rodzinie
- **Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. – o prawie autorskim i prawach pokrewnych** [Dz. U. 2006.90.631, t.j. z późn. zm.] – ustawa w oparciu o którą można stworzyć regulacje dotyczące ochrony wizerunku dziecka w placówce
- **Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny** [Dz. U. 2014.121, t.j.] – zakres regulacji dotyczących ochrony dóbr osobistych dziecka
- **Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – o ochronie danych osobowych** [Dz. U. 2014.1182, t.j. z późn. zm] – zakres regulacji dotyczących ochrony danych osobowych dziecka

ROZDZIAŁ III STRUKTURA POLITYKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

Uprawianie sportu może przynieść dziecku wiele korzyści: jest dobre dla zdrowia fizycznego i psychicznego, może pomóc w budowaniu pewności siebie i stać się szansą na nawiązanie nowych przyjaźni. By to wszystko było możliwe, sport musi być przede wszystkim bezpieczny dla dzieci i powinien sprawiać im prawdziwą radość. Każde dziecko, niezależnie od motywacji do uprawiania sportu, zasługuje na ochronę.

1. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników KSPN Pogoń Kraków jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.

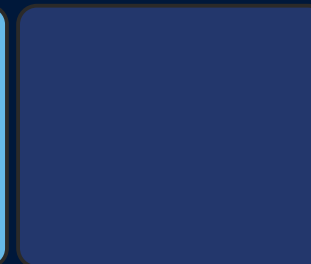
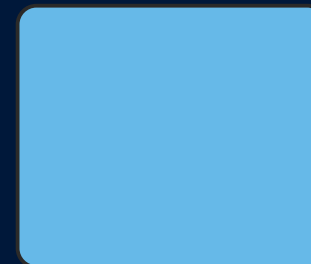
2. Każdy pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby.

3. Niedopuszczalne jest stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.

4. Pracownicy KSPN Pogoń Kraków, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu oraz swoich kompetencji.

ROZDZIAŁ IV OKREŚLENIA UŻYTE W POLITYCE OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

Użyte w tym dokumencie określenia oznaczają:

1. Podmiot – KSPN Pogoń Kraków jako organ zarządzający jednostką sportową, organizator działalności sportowej.

2. Pracownik - osoba zatrudniona w KSPN Pogoń Kraków na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej, jest nim także członek kierownictwa podmiotu, a także wolontariusz, stażysta czy praktykant.

3. Kierownictwo podmiotu - osoba, organ lub podmiot, który w strukturze KSPN Pogoń Kraków zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach podmiotu.

4. Dziecko - osoba, która nie ukończyła 18. roku życia.

5. Opiekun dziecka - osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.

6. Zgoda rodzica/opiekuna dziecka - zgoda co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekuna. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

7. Krzywdzenie dziecka - krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie [zamierzone lub niezamierzone], działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych

Ochrona dzieci to termin zbiorczy obejmujący zarówno działania zapobiegawcze mające na celu zminimalizowanie szans na wystąpienie krzywdy, jak i działania służące temu, aby zapewnić, w przypadku pojawienia się obaw, że spotkają się one z odpowiednią reakcją właściwego podmiotu. Szczególny nacisk kładziemy na potrzebę uwzględnienia najlepszego interesu dziecka w każdym działaniu dotyczącym dzieci zaangażowanych w piłkę nożną (np. decyzje, postępowanie, szkolenie, usługi i programy) oraz działania zgodne z międzynarodowymi standardami i ustawodawstwem krajowym, w szczególności gdy podejrzewane przypadki nadużyć mogą nosić znamiona przestępstwa.

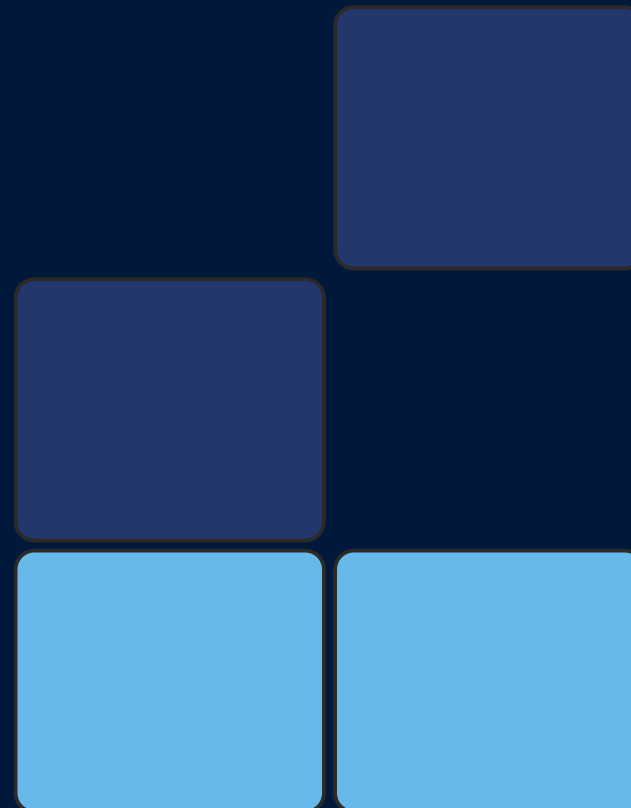
Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem wdrożona w KSPN Pogon Krakow reguluje te obszary funkcjonowania akademii, które wiążą się z możliwością naruszenia praw dziecka: od bezpieczeństwa i wsparcia po interwencję w sytuacjach zagrażających jego życiu, zdrowiu i dobrostanowi.

W szczególności zapisy Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem obejmują:

- **procedury zgłaszania podejrzeń oraz podejmowania interwencji**, które określają, jakie działanie należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony osób obcych, członków rodziny, personelu akademii oraz rówieśników;
- **zasady ochrony danych osobowych dziecka**, które określają sposób przechowywania i udostępniania informacji o dziecku oraz zasady ochrony wizerunku dziecka, które określają sposób jego utrwalania i udostępniania,
- **zasady dostępu dzieci do internetu** oraz ochrony dzieci przed szkodliwymi treściami w internecie;
- **zasady bezpiecznych relacji personel akademii – dziecko**, określające jakie zachowania są niedozwolone w kontakcie z dzieckiem. Zasady te zostały dostosowane do specyfiki akademii piłkarskiej.

Niniejsza Polityka dotyczy następujących osób: trenerów/instruktorów, personelu medycznego, pracowników, administratorów i koordynatorów, wolontariuszy, rodziców/opiekunów, podmiotów współpracujących, agentów, sędziów, organizatorów obozów piłkarskich, personelu pomocniczego. Każda osoba zaangażowana w piłkę nożną jest odpowiedzialna za to, żeby piłka była bezpieczna i pełna radości dla dzieci.

ROZDZIAŁ V OBOWIĄZKOWE DO UREGULOWANIA OBSZARY OCHRONY DZIECI

1 / Będziemy działać w najlepszym interesie dzieci. Zapewnienie ochrony dzieciom jest związane ze zwiększaniem ich radości z gry i wyników w piłce nożnej. Każde działanie związane z dzieckiem lub dziećmi w piłce nożnej musi uwzględniać w pierwszej kolejności ich najlepsze interesy.

2 / Prawa dzieci będą szanowane i promowane w piłce nożnej. Dziecko to każdy człowiek w wieku poniżej 18 roku życia. Każde dziecko ma prawo do uprawiania piłki nożnej w bezpiecznym, zintegrowanym środowisku, wolnym od wszelkich form nadużycia, molestowania i wykorzystywania. Będziemy stawiać dziecko i jego dobro przed zawodnikiem, sędzią, kibicem i wszelkimi innymi rolami, jakie może mieć w piłce. Uznajemy, że każda forma nadużycia narusza prawa dziecka i nie będzie tolerowana. Dzieci mają prawo uczestniczyć i być wysłuchane, w tym poprzez głos w kształtowaniu Polityki i praktyki ochrony, a także do tego, by ich poglądy i opinie były brane pod uwagę we wszystkich decyzjach i działaniach ich dotyczących.

3 / Zasady i praktyki zawarte w tym zestawie narzędzi będą stosowane wobec wszystkich dzieci - bez dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne, narodowe lub społeczne, płeć, niepełnosprawność, język, religię, poglądy polityczne lub jakąkolwiek inną opinię, majątek, urodzenie lub jakikolwiek inny status, orientację seksualną lub z jakiegokolwiek innego powodu.

4 / Ochrona dzieci jest obowiązkiem każdego z nas, niezależnie od naszego pochodzenia czy roli jaką pełniemy w piłce nożnej. Oznacza to, że kiedy dzieci są pod naszą opieką, mamy obowiązek je chronić, bez wyjątku. Dzieci również odgrywają w tym procesie istotną rolę, pomagając w ochronie swojej i innych dzieci, chociaż ostateczna odpowiedzialność jest po stronie dorosłych.

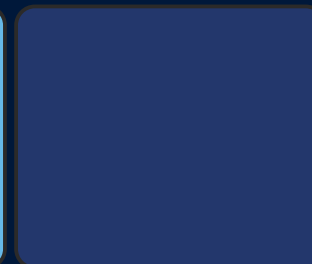
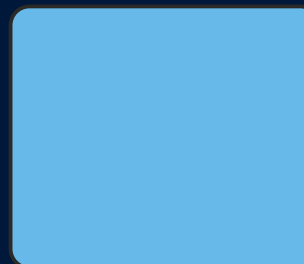
ROZDZIAŁ VI ZASADY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA DZIECI W KSPN POGOŃ KRAKÓW

5 / Określenie ról i obowiązków w ramach Polityki Bezpieczeństwa Dzieci. Wszystkie problemy będą zgłaszane i niezwłocznie rozpatrywane zgodnie z określonymi procedurami, ustawodawstwem krajowym, oraz z uwzględnieniem przede wszystkim najlepszego interesu dziecka.

6 / Przejrzystość i otwartość jest kluczowa w bezpieczeństwie i ochronie dzieci. Nadużycia i krzywdy mogą się rozwijać, gdy pracownicy, wolontariusze, partnerzy, dzieci, rodzice i członkowie społeczności nie czują się zdolni do zgłaszania swoich obaw.

7 / Wszystkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i ochrony dzieci powinny być traktowane poważnie. W razie potrzeby należy podjąć odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia dziecka, włącznie z przekazaniem sprawy do organów ścigania i podmiotów zajmujących się ochroną dzieci.

8 / Żadna pojedyncza organizacja nie jest w stanie chronić dzieci samodzielnie. Konieczna jest współpraca wszystkich uprawnionych organów, organizacji i podmiotów.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

1. Przemoc fizyczna wobec dziecka. Jest to jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.

2. Przemoc psychiczna wobec dziecka. Jest to długotrwała, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:

- a) niedostępność emocjonalną;
- b) zaniedbywanie emocjonalne;
- c) relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu;
- d) nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem;
- e) niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka;
- f) niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną;
- g) nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja;
- h) sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;

3. Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka). Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia,

ROZDZIAŁ VII JAK OKREŚLONO PODSTAWOWE FORMY KRZYWDZENIA DO POLITYKI OCHRONY DZIECI?

przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

4. Zaniedbywanie dziecka. Jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

5. Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- a) przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
- b) przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
- c) przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
- d) przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów);
- e) cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
- f) wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- g) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci – osoba wdrażającą standardy ochrony dzieci – pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz ich aktualność.

Koordinator bezpieczeństwa w Internecie - wyznaczony przez kierownictwo pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie podmiotu oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.

Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka –pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.

Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku - osoba odpowiedzialna za opracowanie planu wsparcia dziecka i jego monitorowanie.

Dane osobowe dziecka - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.

Pracownicy wyznaczeni do działań na rzecz ochrony dziecka:

L. p.	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko	Dane kontaktowe
1	Nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów i ich aktualnością - osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci wdrażającą standardy ochrony dzieci	MAREK DRAGOSZ	508 695 873
2	Zapewnienie bezpiecznego korzystania z Internetu - Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo w Internecie	MATEUSZ DZIEDZIC	605 141 986
3	Przyjmowanie zgłoszeń i uruchamianie interwencji - osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka	MATEUSZ DZIEDZIC	605 141 986
4	Opracowanie planu wsparcia i jego monitorowanie - osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia	MAREK DRAGOSZ	508 695 873

ROZDZIAŁ VIII JAK OKREŚLONO OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA OCHRONĘ DZIECI I NADZÓR NAD POLITYKĄ OCHRONY DZIECI?

KSPN Pogoń Kraków współpracuje z:

- HSM Clinic w Krakowie przy ul. Lekarskiej 1
- Małopolskim Związkiem Piłki Nożnej w Krakowie przy ul. Solskiego 1

KSPN Pogoń Kraków znajduje się na terenie właściwości:

- Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie przy ul. Przy Rondzie 7
- jednostki Policji - Komisariatu V Policji w Krakowie przy ul. Zamoyskiego 20/22
- Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krakowie przy ul. Józefińskiej 14

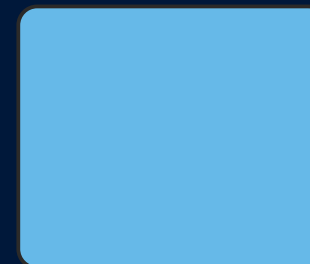
Ważne urzędy:

Rzecznik Praw Obywatelskich

Punkt Przyjęć Interesantów RPO
Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie, ul.
Basztowa 22, sala 201 [202]

Rzecznik Praw Dziecka

ul. Chocimska 6, 00-791 Warszawa

ROZDZIAŁ IX ROZPOZNAWANIE I REAGOWANIE NA CZYNNIKI RYZYKA KRZYWDZENIA DZIECI

I. Każdy pracownik podmiotu posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.

II. Każdy pracownik w przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka przekazuje tę informację pracownikowi odpowiedzialnemu za ochronę dziecka, który podejmuje rozmowę z opiekunem. W trakcie rozmowy z opiekunem przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do przyjęcia wsparcia.

III. Pracownik odpowiedzialny za ochronę dziecka oraz pracownik mający bieżący kontakt z dzieckiem, monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

IV. Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci należy:

- 1) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej podmiotu oraz na jego terenie;
- 2) przygotowanie pracownika podmiotu do stosowania standardów ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu jakichkolwiek zmian w standardach;
- 3) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci w podmiocie do odpowiednich jednostek oraz monitoring ich realizacji;
- 4) prowadzenie ewidencji pracowników podmiotu, którzy zapoznali się ze standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu w niej zmian;
- 5) przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z kierownictwem, pracownikami podmiotu oraz dziećmi i w miarę możliwości ich rodzicami/opiekunami;
- 6) monitorowanie czy występują trudności w stosowaniu standardów;
- 7) koordynowanie prac związanych z aktualizacją standardów.

V. Koordynator bezpieczeństwa w Internecie ma za zadanie zapewnić:

- 1) opracowanie zasad bezpiecznego korzystania z Internetu na terenie działalności podmiotu;
- 2) dostępność opracowanych zasad zarówno dla pracowników jak i dzieci;
- 3) bezpieczne warunki korzystania z Internetu na komputerach znajdujących się w podmiocie;

4) instalację oraz regularną, przynajmniej raz w miesiącu, aktualizację oprogramowania blokującego dostęp treści szkodliwych i nieodpowiednich do wieku dzieci;

5) sprawdzenie, co najmniej raz na miesiąc, czy na komputerach ze swobodnym dostępem do sieci Internet znajdują się treści szkodliwe i nieodpowiednie do wieku podopiecznych;

6) cykliczne, przynajmniej raz na kwartał, spotkanie z dziećmi poświęcone zasadom bezpiecznego korzystania z Internetu.

VI. Do osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka należy, stosownie do sytuacji:

- 1) przyjęcie zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
- 2) przyjęcie zgłoszenia o ujawnieniu symptomów krzywdzenia dziecka lub krzywdzeniu

dziecka; ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru dziecka, udokumentowanie ich, weryfikacja oraz informowanie kierownictwa podmiotu o wynikach poczynionych ustaleń;

3) przyjęcie zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu; rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka lub ujawnione na tym tle problemy;

4) zainicjowanie interwencji;

5) zawiadomienie zespołu interdyscyplinarnego w celu wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty”;

6) zawiadomienie sądu opiekuńczego;

7) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego;

8) prowadzenie ewidencji zdarzeń oraz interwencji, zabezpieczanie dokumentacji.

VII. Do osoby odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku należy:

- 1) opracowanie planu pomocy dziecku;
- 2) współpraca ze specjalistami udzielającymi wsparcia;
- 3) monitorowanie wsparcia udzielanego dziecku.

ROZDZIAŁ X ZASADY REKRUTACJI PRACOWNIKÓW

1. W każdym przypadku, niezależnie od podstawy zatrudnienia lub nawiązania współpracy, podmiot ustala dane kandydata na pracownika, jego kwalifikacje oraz kompetencje do pracy z dzieckiem.

2. Przed zatrudnieniem osoby w podmiocie lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem kandydatowi obowiązków polegających na pracy z dzieckiem podmiot ustala także czy występuje z jego strony ryzyko stworzenia zagrożenia dla dobra i bezpieczeństwa dziecka. Nadto ustala, czy kandydat podziela wartości podmiotu dotyczące poszanowania dzieci oraz ich praw.

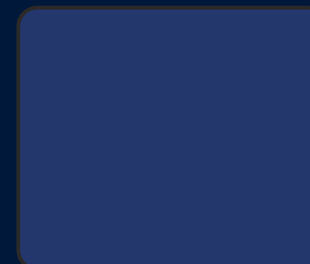
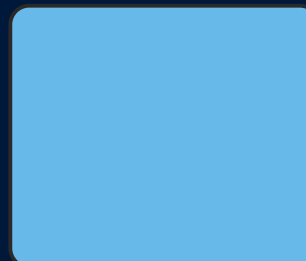
3. W trakcie rekrutacji należy uzyskać:

- a) dane osobowe kandydata, takie jak imię [imiona] i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
- b) informacje dotyczące:
 - wykształcenia kandydata/kandydatki;
 - kwalifikacji zawodowych kandydata/kandydatki;
 - przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.

4. W celu uzyskania dodatkowych informacji o kandydatce/kandydacie podmiot może wystąpić do niego/do niej o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie kontaktu w celu pozyskania rzeczonych referencji. Nieprzedłożenie ww. dokumentu nie może jednak wywoływać negatywnych konsekwencji dla kandydata lub kandydatki.

5. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, podmiot przestrzega obowiązku wynikającego z art. 21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

6. Wszelkie oświadczenia złożone przez osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma działać w ramach podmiotu, zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej.¹ formy współpracy.

ROZDZIAŁ XI ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PRACOWNICY - DZIECKO

Obligatoryjną częścią niniejszej Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem są spisane zasady bezpiecznej relacji pomiędzy pracownikami akademii a dziećmi. Ten etap tworzenia Polityki wymagał szczególnie indywidualnego podejścia i ujmuje specyfikę sportowego charakteru akademii.

Obszary, których zasady dotyczą to:

- kontakt fizyczny z dzieckiem,
- komunikacja werbalna z dzieckiem,
- równe traktowanie,
- kontakty bezpośrednie i online z dzieckiem poza akademią,
- czynności higieniczno-pielęgnacyjne,
- dyscyplinowanie dziecka,
- zasady transportu dzieci,
- zasady noclegowe podczas wyjazdów, turniejów, meczów, itp.

ZASADY BEZPIECZNEJ RELACJI

1. Każdy pracownik zna i stosuje ustalone w podmiocie zasady bezpiecznych relacji pracownik–dziecko, dziecko–dziecko oraz uczestnik wydarzeń - dziecko.
2. Każdy pracownik ma prawo zaznajomić opiekuna dziecka z zasadami bezpiecznych relacji.
3. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, członków podmiotu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką podmiotu, jeśli kontakt ten jest związany z działalnością podmiotu.
4. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez pracowników jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
5. Każdy pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i indywidualne potrzeby.
6. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
7. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.

8. Każdy pracownik działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu oraz swoich kompetencji.

9. Każdy pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

ROZDZIAŁ XII KOMUNIKACJA Z DZIEĆMI

Każdy pracownik w komunikacji z dzieckiem:

- 1) zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka;
- 2) uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji;
- 3) zwraca się do dziecka po imieniu (nie nazwisku lub numerze na koszulce);
- 4) podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania;
- 5) szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe;
- 6) dba o to, aby w przypadku dostępności innych pracowników, być w zasięgu ich wzroku lub słuchu kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musi zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadamia o tym inni pracownicy oraz informuje, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem;
- 7) zapewnia dziecko że jeśli czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, może o tym powiedzieć temu pracownikowi lub wskazanej osobie i może oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy;
- 8) nie zawstydzają, nie upokarzają, nie lekceważą i nie obrażają dziecka;
- 9) nie krzyczą na dziecko, a w sytuacji wynikającej z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci reaguje w inny stanowczy, zdecydowany sposób;
- 10) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
- 11) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

Każdy pracownik działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu oraz swoich kompetencji.

Każdy pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

ROZDZIAŁ XIII DZIAŁANIA Z DZIEĆMI

Każdy pracownik KSPN Pogon Krakow w działaniach z dziećmi:

- jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi;
- swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania;
- docenia i szanuje wkład i wysiłek dzieci, nie koncentruje się wyłącznie na wydajności i wynikach, nie obwinia dzieci za przegraną;
- aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich warunki fizyczne, potrzebne do uprawiania sportu oraz płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;
- stosuje reguły fair play i zachęca innych do ich przestrzegania;
- szanuje prywatność dzieci, w szczególności nie wchodzi do toalet, pod prysznic i do szatni gdy przebywają tam dzieci;
- stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uprawiania sportu;
- informuje kierownictwo podmiotu o wszystkich ryzykownych sytuacjach, które obejmują zauroczenie dziecka pracownikiem lub pracownika dzieckiem. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji, reaguje stanowczo i z wycuciem.
- nie wywiera presji w celu osiągnięcia korzystnych wyników za wszelką cenę, bez zwracania uwagi na możliwe negatywne konsekwencje, w szczególności nie zachęca do treningu czy zawodów w przypadku kontuzji;
- nie uzależnia wartości dzieci od wyników w sporcie;
- unika faworyzowania dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują;
- nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.

- nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo podmiotu nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskało zgód rodziców i opiekunów prawnych oraz samych dzieci.
- nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci.
- nie przyjmuje pieniędzy ani prezentów od dziecka oraz rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wchodzi w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.

ROZDZIAŁ XIV KONTAKT FIZYCZNY Z DZIEĆMI

Każde działanie wobec dziecka noszące znamiona aktu przemocy jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu, gdyż jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej zasady, po to by określić kiedy taki kontakt fizyczny jest odpowiedni, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy zawsze kierować się swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

1. Każdy pracownik w kontakcie fizycznym z dziećmi:

- w sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, uprzednio wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił;
- jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich czynności i gestów względem dziecka;
- zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania.
- nie ukrywa i zachowuje jawność utrzymywania kontaktów z dzieckiem.
- w sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem.
- dba o to, aby w przypadku konieczności indywidualnej opieki fizjoterapeuty, zapewnić w miarę możliwości obecność drugiej osoby dorosłej, najlepiej rodzica małoletniego zawodnika.
- nie bije, nie szturcha, nie popycha, nie szarpie, nie kopie, nie klepie, ani w jakikolwiek sposób nie narusza integralności fizycznej dziecka
- nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzystoity lub niestosowny.
- nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.

2. Podczas dłuższych niż jednodniowe obozów, zgrupowań, wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie pracownika z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Zawsze przyjmujemy zasadę współpracy z organizatorem, który zapewni zakwaterowanie dzieci z dziećmi, a trenerów z trenerami.

1. Jeśli zajęcia lub zawody odbywają się w nieznanym pracownikowi do tej pory obiekcie, należy przed wyjazdem zdobyć informacje dotyczące tego, czy dzieci mają wydzieloną łazienkę i szatnię na wyłączność, czy też są one udostępnione publicznie. W tym drugim przypadku, podejmujemy działania mające na celu ochronę dzieci przed możliwymi zagrożeniami.

2. Dorosłym nie wolno przebierać się w obecności dzieci ani znajdować się w szatni i łazience, gdy dzieci są rozebrane. Osoby dorosłe, w tym trenerzy lub opiekunowie, nie mogą korzystać z szatni i prysznicy znajdujących się w tych samych pomieszczeniach co szatnie i prysznice przeznaczone dla dzieci. Należy zminimalizować ryzyko poprzez oddzielenie przestrzeni lub wyznaczenie godzin korzystania z nich tylko przez dzieci.

3. W przypadku zajęć koedukacyjnych zapewniamy dzieciom osobne łazienki i szatnie.

Używanie telefonów komórkowych lub sprzętu z funkcją nagrywania przez trenerów lub opiekunów jest całkowicie zabronione w szatniach i łazienkach. Dzieci tłumaczymy dlaczego nie ma potrzeby korzystać z telefonów w tych miejscach. W przypadku, gdy dzieci uzyskują pozwolenie na używanie telefonów, należy im przekazać informacje dotyczące bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z nich.

4. Rodzic /opiekun może wejść do przebieralni gdy:

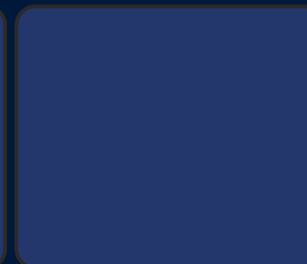
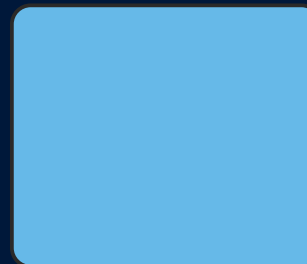
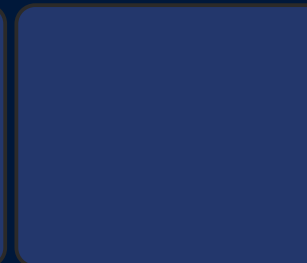
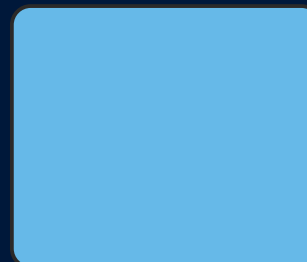
- zna zasady bezpiecznych relacji;
- jest to konieczne;
- rodzic jest tej samej płci co pozostali zawodnicy;
- trener został o tym poinformowany;
- w miarę możliwości powinien towarzyszyć mu co najmniej jeden pracownik.

5. Jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo, przebierając się lub biorąc prysznic na terenie obiektu prowadzonego przez podmiot, nie należy wywierać presji na dziecko, zmuszać do tych czynności. Zamiast tego należy je zachęcać do wykonywania tych czynności w domu.

6. Jeśli dziecko z niepełnosprawnością musi korzystać z w/w pomieszczeń, należy upewnić się, że spełniają one wymogi dostępności, że dziecko z niepełnosprawnością i jego opiekun są zaangażowani w podejmowanie decyzji oraz czy i jak należy im pomóc. Należy ustalić, sposób porozumiewania się z dzieckiem, w tym jak komunikuje zgodę na oferowaną pomoc.

7. Należy reagować na zgłaszane zachowania ośmieszające i zawstydzające między zawodnikami – rozbieranie się dla “zabawy”, komentarze dotyczące wyglądu, wynikające np. z różnego stopnia rozwoju poszczególnych dzieci.

ROZDZIAŁ XV KORZYSTANIE Z SZATNI I ŁAZIENEK

ROZDZIAŁ XVI BEZPIECZEŃSTWO PODZAS WYJAZDÓW I OBOZÓW

1. Każdy pracownik podczas wyjazdów lub obozów:
 - dba o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci. W tym celu podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń podczas transportu i w miejscu zakwaterowania;
 - zawsze wie co robią dzieci i gdzie przebywają;
 - jest uważny na fizyczne i emocjonalne potrzeby dzieci oraz pomaga w ich zabezpieczeniu. Upewnia się, że dzieci wiedzą komu mogą zgłaszać swoje obawy lub niewłaściwe zachowania;
 - zgłasza wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci do kierownictwa lub osoby wyznaczonej – odpowiedzialnej za bezpieczeństwo dzieci;
2. Niedopuszczalne jest opuszczenie przez dziecko grupy tylko z jednym dorosłym (opiekunem/członkiem sztabu), chyba że dotyczy to członka rodziny i zostało to wcześniej uzgodnione z rodzicem dziecka lub wymagają tego względy bezpieczeństwa;
3. Zawsze dbamy o odpowiednie rozlokowanie dzieci w pokojach. Staramy się by co najmniej jeden opiekun mieszkał na każdym piętrze zajmowanym przez dzieci.
4. Niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Jeżeli ze względów organizacyjnych obiektu, w którym odbywa się wypoczynek, dzieci wymagające opieki muszą zostać umieszczone w pokojach kilku lub kilkunastoosobowych, dopuszczamy, aby w pokoju z dziećmi dla ich bezpieczeństwa spało również 2 opiekunów, o ile możliwe tej samej płci.
5. Osoby niepełnoletnie pełniące rolę kadry (trenerzy, sędziowie) są zakwaterowane w oddzielnych pokojach (nie z dziećmi i nie z dorosłymi);
6. Zawodnicy i pracownicy są zakwaterowani w osobnych pokojach.
7. Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju opiekuna (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą rodzica);
8. Przed wejściem do pokoi zawodników pracownik zawsze puka sygnalizując swoją chęć wejścia.
9. Pracownik unika sytuacji pobytu w pokoju sam na sam z zawodnikiem/zawodniczką. Jeśli taka sytuacja ma miejsce, należy zostawić otwarte drzwi.
10. Jesteśmy szczególnie uważni, jeśli dzieci mają kontakt ze sprzętem oraz zapewniamy dostęp do szybkiej pomocy medycznej (dostęp do apteczki pierwszej pomocy, możliwość wezwania pogotowia);

ROZDZIAŁ XVII KONTAKTY POZA ZAJĘCIAMI

1. Co do zasady kontakt pracownika z dzieckiem powinien dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków pracownika.
2. Pracownikowi nie wolno zapraszać dziecka do swojego miejsca zamieszkania.
3. Pracownikowi wolno kontaktować się z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych). Jeżeli nawiązanie kontaktu jest konieczne, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy). Jeśli podmiot nie posiada telefonów służbowych istnieje możliwość komunikacji z dzieckiem przez kanały internetowe (np. grupy w mediach społecznościowych, mailingi) wyłącznie, jeśli w grupie lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny, odbywany za wiedzą kierownictwa podmiotu.
4. Jeśli jest to konieczne, spotkanie z dzieckiem poza godzinami pracy, pracownik musi poinformować o tym kierownictwo podmiotu, a rodzic/opiekun dziecka musi wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Jeśli dziecko i jego opiekun dzieci są osobami bliskimi lub znajomymi pracownika, podczas kontaktów towarzyskich, pracownik ten jest zobowiązany do zachowania w poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci oraz ich opiekunów.
6. Zabrania się pracownikowi podróży z dzieckiem bez jego opiekuna. Nie dotyczy to podróży związanych z wyjazdem na zgrupowanie, obóz, zawody.
7. W przypadku treningów indywidualnych konieczna jest zgoda opiekuna.

ROZDZIAŁ XVIII BEZPIECZEŃSTWO W KONTAKTACH ONLINE

1. Pracownik jest świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w Internecie.

Świadomość dotyczy polubień określonych stron, korzystania z aplikacji randkowych, na których można spotkać dzieci, z którymi prowadzi działania w obszarze zawodowym, obserwowania określonych osób/stron w mediach społecznościowych i ustawień prywatności kont, z których korzysta. Pracownik musi też wiedzieć, że jeśli profil pracownika jest publicznie dostępny, dziecko, rodzic/opiekunowie będzie mieć wgląd w jego cyfrową aktywność.

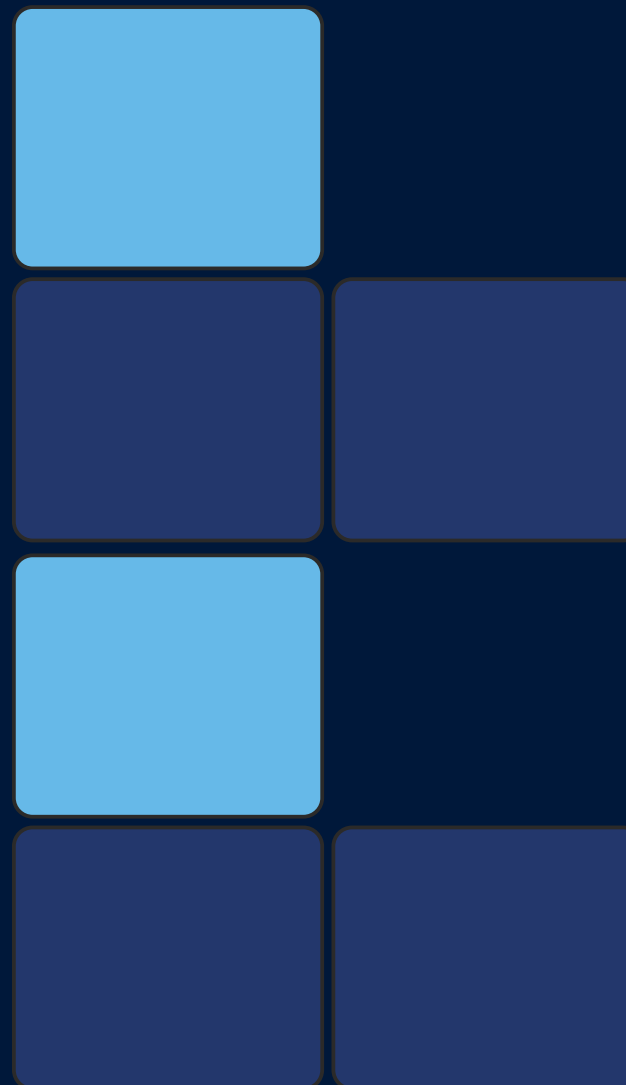
2. Publikując komentarze na portalach społecznościowych każdy pracownik kieruje się rozważą i ocenia czy nie zagraża to dobru dziecka i nie wyrządzi mu krzywdy.

3. Pracownikowi nie wolno nawiązywać kontaktów z dzieckiem znajdującym się pod opieką podmiotu poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych dla celów innych niż służbowe.

4. W trakcie zajęć czy innych aktywności, dzieci nie powinny używać urządzeń elektronicznych.

5. Komunikacja online powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem rodziców lub opiekunów. W przypadku, kiedy nie jest to możliwe, należy uzyskać zgodę w/w osób oraz dziecka na komunikację bezpośrednią, pamiętając o tym, że bezpośrednia komunikacja z dzieckiem za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Messenger), jest możliwa wyłącznie, jeśli w grupie lub odbiorcami jest co najmniej dwoje dzieci. Każdorazowo musi być to kontakt jawny.

6. Wiadomości powinny ograniczać się wyłącznie do komunikacji związanej bezpośrednio z uczestnictwem dziecka w treningu bądź zawodach. W szczególności nie należy przysyłać niczego co osoba trzecia mogłaby uznać za wiadomość o charakterze seksualnym.

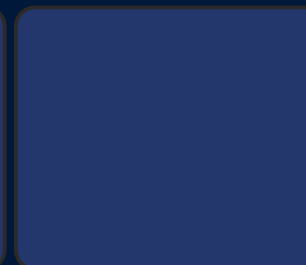
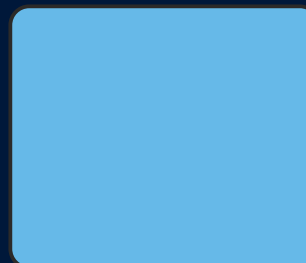
1. Zasady bezpiecznych relacji dziecko - dziecko dotyczą bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi będącymi odbiorcami działań podmiotu, zwłaszcza, gdy trwają one dłuższy czas, a dzieci funkcjonują w społeczności i tworzą się między nimi relacje. Taki czas trwania z pewnością ma miejsce w KSPN Pogoń Kraków.
2. Pracownicy komunikują dzieciom zasady, na jakich funkcjonuje przestrzeń wolna od przemocy oraz podają informacje o osobie, do której dziecko może się zwrócić w sytuacji, gdy wydarzyło się coś, co je niepokoi, ktoś je skrzywdził lub przekroczył granice dziecka.
3. Treść zasad bezpiecznych relacji dziecko - dziecko została wypracowana z udziałem dzieci i z uwzględnieniem specyfiki KSPN Pogoń Kraków oraz potrzeb dzieci w niej przebywających.
4. Zagadnienia, które znajdują w „zasadach bezpiecznych relacji między dziećmi” obejmują:
 - a) Zasady komunikacji;
 - b) Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie;
 - c) Sposoby rozwiązywania konfliktów;
 - d) Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni;
 - e) Równe traktowanie, szacunek dla różnorodności, indywidualnej tożsamości i ekspresji.
5. Podstawową zasadą relacji między dziećmi jest działanie z szacunkiem, uwzględniające godność i potrzeby małoletnich.
6. Standardem jest tworzenie atmosfery, która promuje tolerancję i poczucie odpowiedzialności za swoje zachowanie.
7. Dzieci angażowane są w działania, w których mają możliwość aktywnego uczestniczenia, podejmowania współdziałania i rozwijania podejścia zespołowego, w tym kształtującego pozytywne relacje.

ROZDZIAŁ XIX ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY DZIEĆMI

8. Główne zasady bezpiecznych relacji wypracowane w KSPN Pogoń Kraków to:

- Rozmawiaj - dziecko powinno mieć poczucie, że jest traktowane jako partner do rozmowy, a nie „z góry”.
- Ucz przyjaźni - ważną rolę w życiu dziecka odgrywa przyjaciel lub przyjaciółka, stająca się powiernicą i towarzyszką codziennych zabaw.
- Pokaż, jak radzić sobie w trudnych sytuacjach.
- Kształtuj postawę tolerancji i empatii.
- Bądź dla dziecka wsparciem.

9. Ewaluacja i weryfikacja zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi odbywa się nie rzadziej niż raz na dwa lata, w tym po każdej sytuacji kryzysowej, jeśli w podmiocie podjęto interwencję z powodu krzywdzenia rówieśniczego.

ROZDZIAŁ XX ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI UCZESTNIK WYDARZEŃ - DZIECKO

Zasady bezpiecznych relacji uczestnik wydarzeń - dziecko dotyczą bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi będącymi odbiorcami działań podmiotu, a obserwatorami wydarzeń sportowych, w tym rodzicami będącymi kibicami.

1. Kierownictwo podmiotu umożliwia zapoznanie się uczestników wydarzeń ze standardami poprzez zamieszczenie treści na stronie internetowej podmiotu. W przypadku organizacji imprezy masowej, obowiązek zapoznania się ze standardami umieszczany jest w regulaminie imprezy masowej.
2. Kierownictwo podmiotu jest zobowiązane do organizacji wydarzeń sportowych uwzględniając:
 - a) właściwą komunikację pomiędzy uczestnikami wydarzenia,
 - b) przestrzeganie przez uczestników wydarzeń zasad analogicznych do relacji pracownika z dzieckiem,
 - c) Kierownictwo podmiotu ma obowiązek podjąć działania mające na celu usunięcie z wydarzeń sportowych osoby zakłócające porządek, zachowujące się w sposób wulgarny i naruszające zasady i regulaminy obowiązujące w KSPN Pogon Kraków oraz określone w niniejszej Polityce ochrony dzieci.

ROZDZIAŁ XXI SZKOLENIA

1. Pracownik posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Pracownik uczestniczy w organizowanych lub rekomendowanych przez dyrekcję szkoleniach dotyczących ochrony dzieci. Szkolenia są dostosowane do roli jaką pracownik pełni w podmiocie.
3. Osoby pracujące z dziećmi przechodzą specjalistyczne szkolenie, które dotyczy tematyki związanej z ich obowiązkami względem dzieci znajdujących się pod ich opieką.
4. Po aktualizacji standardów pracownicy są informowani o wprowadzanych zmianach, a w razie potrzeby szkolenie jest powtarzane.
5. Każdy nowo przyjęty pracownik oraz raz na 2 lata każdy pracownik pracujący z dziećmi przechodzi szkolenie w zakresie zapisów Standardów ochrony dzieci [obowiązujące zasady i procedury].

ROZDZIAŁ XXII JAK TWORZONO ZAPISY POLITYKI OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM W ZAKRESIE PODEJMOWANIA INTERWENCJI W AKADEMII?

Regulacje dotyczące procedur interwencji stanowią najważniejszą część Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem. Zostały one opisane w sposób jasny i zrozumiały dla wszystkich oraz uwzględniać różne sytuacje, z którymi można spotkać się podczas pracy z dziećmi.

Przygotowując zapisy Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem dotyczące procedur interwencji przyjęto w KSPN Pogoń Kraków schemat, który pozwala na logiczne i przejrzyste uregulowanie ścieżki postępowania w przypadku zaistnienia różnych form krzywdzenia dziecka. Co ważne: różne zachowania krzywdzące dziecko skutkują przyjęciem odrębnej ścieżki interwencyjnej.

Należy pamiętać, że mówiąc o procedurze reagowania trzeba uwzględnić jej dwa etapy – **wewnętrzny i zewnętrzny**.

Etap wewnętrzny polega na podjęciu kroków wewnątrz placówki.

Ma on miejsce zawsze w sytuacjach, gdy:

- pracownik podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone,
- dziecko ujawniło doświadczenia krzywdzenia,
- zgłoszono podejrzenie krzywdzenia lub wykorzystywania dziecka przez kogoś z personelu,
- zgłoszono podejrzenie krzywdzenia dziecka przez innego podopiecznego w sytuacji przewagi ze względu na wiek lub zależność.

W wielu przypadkach [które nie wiążą się z prawnym obowiązkiem zawiadamiania organów zewnętrznych] interwencja może pozytywnie zakończyć się już w tym stadium.

Etap zewnętrzny polega na podjęciu kroków prawnych – powiadomienia właściwych instytucji. Najczęściej podjęcie interwencji zewnętrznej wynika z przepisów prawnych nakładających m.in. na przedstawicieli placówek oświatowych obowiązek powiadomienia właściwych instytucji (np. policji lub prokuratury) lub z powodu nieskuteczności działań podjętych wewnątrz placówki.

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem uwzględnia również zapisy będące jasnymi wskazówkami, **jak pomóc dziecku będącemu ofiarą krzywdzenia**. Przykładowymi działaniami w takich przypadkach są:

- Kontakt akademii z rodzicem lub inną osobą sprawującą pieczę nad dzieckiem [w przypadku krzywdzenia dziecka w rodzinie – z rodzicem/opiekunem niekrzywdzącym]
- Rozmowa dziecka z psychologiem/pedagogiem
- Skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki udzielającej pomocy i wsparcia
- Szczegółne uwrażliwienie na zachowanie, wygląd i samopoczucie dziecka.

ROZDZIAŁ XXIII PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECKA

1. Procedury interwencji mają na celu wspieranie pracowników w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.

2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka, udzielenie mu ochrony w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa

3. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

4. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- a) przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- b) inna forma krzywdzenia, niebędąca przestępstwem, taka jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,
- c) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

5. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- osoby dorosłe (pracownicy, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
- inne dziecko.

6. Osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest kierownictwo podmiotu, które, może powierzyć wykonywanie do tego zadania innej osobie.

7. W przypadku powzięcia przez pracownika podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji. Notatka ma formę pisma lub maila.

8. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.

9. Do udziału w interwencji można włączyć specjalistów, w szczególności psychologów aby skorzystać z ich profesjonalnej pomocy podczas rozmowy z

dzieckiem o trudnych doświadczeniach.

10. Osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji informuje opiekunów o ciążyącym na niej obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

11. Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.

12. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, osoba odpowiedzialna za interwencję składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury i/lub policji lub wnioszek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich oraz ośrodka pomocy społecznej.

13. Dalsze czynności są podejmowane przez właściwe instytucje, zgodnie z ich kompetencjami.

14. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik do niniejszych standardów. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez podmiot.

15. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania poufności, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

16. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosił opiekun dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

17. W zależności od potrzeb, może zostać powołany zespół w celu opracowania metod wsparcia dziecka krzywdzonego składający się ze specjalistów i pracowników podmiotu.

18. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu pracownik, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu niezwłocznie odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112. Po dokonaniu zawiadomienia sporządza kartę interwencji, którą przekazuje osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji.

ROZDZIAŁ XXIII PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA DZIECKA

19. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, osoba odpowiedzialna za interwencję przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, a w szczególności - z jego opiekunem. Osoba odpowiedzialna za interwencję podejmuje starania w celu ustalenia przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji.

20. Osoba odpowiedzialna za interwencję organizuje spotkanie/a z opiekunem dziecka [o ile opiekun nie jest osobą stosującą przemoc], podczas którego przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o zasadności i istniejących możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb.

21. Jeżeli istnieje podejrzenie, że na szkodę dziecka popełniono przestępstwo, osoba odpowiedzialna za interwencję sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.

22. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest zainteresowany udzieleniem pomocy dziecku, ignoruje zdarzenie lub w inny sposób nie wspiera dziecka, które doświadczyło krzywdzenia, osoba odpowiedzialna za interwencję sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka.

23. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobnego rodzaju kary fizyczne), należy poinformować ośrodek pomocy społecznej o tym fakcie oraz potrzebie udzielenia pomocy rodzinie. Nadto gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, ma miejsce przemoc i zaniedbanie – należy także powiadomić o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”.

24. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez pracownika podmiotu, osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.

25. W przypadku gdy jest oczywiste, że pracownik podmiotu dopuścił się wobec

dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, i nie zachodzi potrzeba natychmiastowego powiadomienia właściwych instytucji, osoba odpowiedzialna za interwencję bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchuje osobę podejrzewaną o krzywdzenie, dziecko pokrzywdzone oraz innych świadków zdarzenia.

26. W przypadku ustalenia, że naruszenie dobra dziecka było znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest zatrudniona przez dany podmiot, lecz podmiot współpracujący lub jest wolontariuszem rekomendujemy wprowadzenie zakazu wstępu tej osoby na teren podmiotu. Jeżeli uznajemy to za niewystarczające, należy zmienić lub rozwiązać umowę z instytucją współpracującą w celu uniemożliwienia tej osobie kontaktu z dziećmi.

27. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

ROZDZIAŁ XXIV PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZENIA KRZYWDZENIA DZIECKA W RODZINIE (PRZEZ RODZICÓW/OPIEKUNÓW)

1. W przypadku przemocy fizycznej/psychicznej – Szczególną procedurą w sytuacjach przemocy (fizycznej i psychicznej) w rodzinie jest procedura „Niebieskiej Karty”, która została uregulowana w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” wydanym jako akt wykonawczy na podstawie art. 9d ust. 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Wszczęcie procedury:

- Wszczęcie procedury następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta — A” przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie [**czyli policji, komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, oświaty, służby zdrowia, pomocy społecznej**], w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie. Jeżeli osoba ta odmawia udziału w wypełnieniu karty, może ona zostać wypełniona bez jej obecności.
- Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby pokrzywdzonej przemocą w rodzinie.
- W przypadku podejrzenia stosowania przemocy w rodzinie wobec dziecka, czynności podejmowane i realizowane w ramach procedury przeprowadza się co do zasady w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego. Jeżeli to te osoby mogą być sprawcami przemocy wobec dziecka, to działania z udziałem dziecka przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu Karnego. (współmałżonek, wstępni, zstępni, rodzeństwo i powinowaci, a także osoby pozostające w faktycznym wspólnym pożyciu z osobą pokrzywdzoną). Działania z udziałem dziecka, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięte przemocą w rodzinie, powinny być prowadzone w miarę możliwości w obecności psychologa.

- Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie, co do której istnieje podejrzenie, że dotyczy jej przemoc, przekazuje się formularz „Niebieska Karta — B”. Jeżeli tą osobą jest dziecko, formularz „Niebieska Karta — B” przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu albo osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie. Po sporządzeniu formularza „Niebieska Karta – A” należy przekazać go do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia wszczęcia procedury. Kopię wypełnionego formularza „Niebieska Karta – A” pozostawia się u wszczynającego procedurę. Przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego po otrzymaniu formularza „Niebieska Karta – A” niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 3 dni od dnia jego otrzymania przekazuje formularz członkom zespołu interdyscyplinarnego.

ROZDZIAŁ XXV KRZYWDZENIE RÓWIEŚNICZE

Poważnym problemem w placówkach oświatowych i klubach sportowych jest zjawisko przemocy, której dopuszczają się względem siebie dzieci. Może ona przejawiać się groźbami, znieważaniem, naruszeniem nietykalności cielesnej, zmuszaniem do wykonania określonych czynności, ale także niszczeniem rzeczy innego dziecka. Mówiąc o przemocy rówieśniczej należy także pamiętać o szczególnej jej formie, jaką jest cyberprzemoc, czyli wszelkie formy przemocy dokonywane użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych, czyli internetu oraz urządzeń elektronicznych. Każdy pracownik akademii, który dowiaduje się o fakcie przemocy rówieśniczej, powinien zgłosić sprawę do prezesa akademii lub osoby wyznaczonej do monitorowania realizacji Polityki ochrony dzieci. Następnie akademia powinna zastosować plan działania, uwzględniający zarówno plan pomocy dziecku, będącemu ofiarą, jak i środki zaradcze względem dziecka będącego sprawcą oraz dzieci będących świadkami zdarzenia. Interwencja powinna obejmować etap wewnętrzny, a w uzasadnionych przypadkach również zewnętrzny. Podejmowana procedura prawna zależy jest od wieku dziecka-sprawcy i charakteru popełnionego przez nie czynu. Cezurę wiekową związaną ze ścieżką interwencji zewnętrznej wprowadza ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich.

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na terenie podmiotu (np. na zajęciach grupowych) należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunem a także oddzielnie z dzieckiem krzywdzonym i jego opiekunem. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.
2. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Sporządza się dwie odrębne karty interwencji dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego.
3. Wspólnie z opiekunem dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.
4. Z opiekunem dziecka krzywdzonego należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania dziecka od źródeł zagrożenia.
5. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanego o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekuna, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć stosowną interwencję także w stosunku do tego dziecka.
6. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach podmiotu (jest osobą „z zewnątrz”) należy porozmawiać z dzieckiem krzywdzonym, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Kierownictwo podmiotu organizuje spotkanie/a z opiekunem dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie

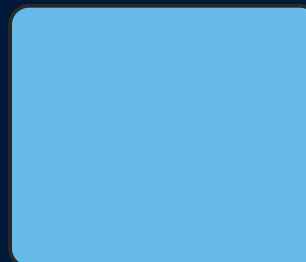
[poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego].

7. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie nosi znamiona czynu karalnego, należy o zdarzeniu poinformować pisemnie właściwy ze względu na jego miejsce zamieszkania sąd rodzinny lub policję.

8. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie nosi znamiona przestępstwa, o zdarzeniu należy pisemnie poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury.

9. W przypadku zgłoszenia/ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, lub w przypadku zdarzeń godzących w bezpieczeństwo dzieci związanych z korzystaniem z Internetu należy:

- a) powiadomić opiekuna dziecka skrzywdzonego i dziecka udostępniającego treści;
- b) zdarzenie zarejestrować, przeanalizować oraz odpowiednio udokumentować;
- c) powiadomić policję/sąd rodzinny w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego;
- d) zapewnić bezpieczeństwo i wsparcie dziecku poszkodowanemu.

Gdy dziecko dopuszcza się krzywdzenia innego dziecka i nie ma ukończonego 13 roku życia, w pierwszej kolejności należy wobec niego zastosować następujące kroki:

- Rozmowa z dzieckiem i jego opiekunami [prawnymi]
- Ustalenie zasad planu naprawczego
- Monitoring przestrzegania ustaleń
- Ewentualne konsekwencje przewidziane w zasadach pracy akademii

Jeżeli wdrożenie powyższych kroków przyniesie oczekiwany efekt [można to ustalić poprzez stałe monitorowanie sprawy], procedura interwencji może się zakończyć.

Jeżeli zastosowanie zaproponowanych kroków wewnątrz akademii nie przyniesie oczekiwanego rezultatu, należy wszcząć procedurę zewnętrzną. Jednym z możliwych rozwiązań w tym przypadku jest wystąpienie do sądu rodzinnego z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka/rodziny. Środek ten może być zastosowany, gdy rodzice nie współpracują, nie przestrzegają poczynionych ustaleń albo kiedy nabieramy podejrzeń, że zachowanie dziecka wynika z wpływu negatywnego środowiska rodzinnego dziecka (np. dziecko jest ofiarą krzywdzenia).

Innym rozwiązaniem jest zgłoszenie sprawy na policję lub do sądu rodzinnego i nieletnich. Rozwiązanie to ma zastosowanie, gdy dziecko w naszej ocenie przejawia objawy demoralizacji.

ROZDZIAŁ XXVI PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PRZEMOCY RÓWIEŚNICZEJ

W przypadku, gdy sprawca krzywdzenia ma ukończone 13 lat a nie ma ukończonych 17 lat, etap interwencji wewnętrznej przebiega dokładnie tak samo, jak przed ukończeniem przez dziecko 13. roku życia. Odmianą jest natomiast ścieżka interwencji zewnętrznej.

W takiej sytuacji procedura zewnętrzna powinna być uruchomiona w dwóch przypadkach. Pierwszym z nich jest zakończenie niepowodzeniem procedura wewnętrzna. Może to mieć miejsce, gdy dziecko oraz jego opiekunowie nie współpracują z placówką, nie przestrzegają ustalonych zasad lub też zachodzi podejrzenie, że negatywne zachowanie dziecka będącego sprawcą krzywdzenia wynika z negatywnych warunków rodzinnych np. dziecko jest krzywdzone przez rodziców lub inne osoby w środowisku domowym. W tej sytuacji należy wystąpić z wnioskiem do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację dziecka/rodziny. Drugim przypadkiem uruchamiania procedury zewnętrznej jest sytuacja, gdy dziecko ma więcej niż 13 lat i popełnia czyn karalny.

Czynem karalnym nazywamy wszystkie czyny opisane w kodeksie karnym, które nie mogą być uznane za przestępstwo ze względu na wiek sprawcy, jak również pewna kategoria wykroczeń, wyraźnie wskazanych w ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich. Popełnienie przez dziecko czynu karalnego skutkuje obowiązkiem zgłoszenia sprawy na policję lub do sądu rodzinnego.

Ostatnią cezurą wiekową wyznaczającą ścieżkę interwencji zewnętrznej jest ukończenie przez dziecko 17. roku życia. Procedura zewnętrzna jest wszczynana zawsze, gdy etap procedur wewnętrznej zakończony jest niepowodzeniem oraz – dodatkowo, jeżeli nieletni sprawca popełni przestępstwo lub wykroczenie, dyrektor placówki ma ustawowy obowiązek niezwłocznego zawiadomienia policji lub prokuratury [właściwą ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa].

ROZDZIAŁ XXVII PROCEDURA INTERWENCJI W PRZYPADKU PODEJRZENIA KRZYWDZENIA DZIECKA PRZEZ PRACOWNIKA AKADEMII

Koniecznym elementem Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem jest procedura postępowania w przypadku gdy sprawcą jest pracownik akademii. Niewątpliwie jest to trudna sytuacja. Na tę okoliczność również w sposób jasny i przejrzysty opisano kroki, jakie powinny zostać podjęte.

Krzywdzenie przez pracownika może przybrać różne formy:

- **Przestępstwo na szkodę dziecka** [np. przemoc fizyczna, wykorzystywanie seksualne, znęcanie]
- **Pozostałe negatywne zachowania względem dziecka** – np. ośmieszanie dziecka, dyskryminowanie dziecka, nierówne traktowanie, niedocenywanie dziecka, ignorowanie problemów i potrzeb dziecka, nadmierna krytyka, zawstydzanie, stawianie nieadekwatnych do wieku i możliwości rozwojowych dziecka oczekiwań, oczernianie dziecka i jego środowiska rodzinnego]

Żadnego z wymienionych wyżej zachowań nie można bagatelizować. Interwencja w przypadku krzywdzenia dziecka ze strony pracownika placówki powinna również obejmować etap wewnętrzny i zewnętrzny.

Na etapie wewnętrznym pierwszym krokiem postępowania jest konieczność powiadomienia o fakcie krzywdzenia dziecka prezesa akademii lub osobę odpowiedzialną za monitorowanie stosowania Polityki ochrony dzieci. Z krzywdzącym pracownikiem powinna zostać przeprowadzona rozmowa. Prezes lub inna wskazana w dokumencie Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem powinna również spotkać się z krzywdzonym dzieckiem oraz jego opiekunami, celem ustalenia planu pomocy i wsparcia dziecka.

Z pracownikiem, który dopuścił się krzywdzenia dziecka może zostać zawarty kontrakt lub spisany protokół ustaleń. Oba dokumenty muszą zawierać szczegółowe rozwiązania mające na celu powstrzymanie dalszego krzywdzenia. Wobec pracownika będącego szkoleniowcem, który swoim zachowaniem uchybił godności zawodu trenera winno zostać wszczęte postępowanie dyscyplinarne.

W przypadku, gdy zostanie powzięte podejrzenie, że pracownik dopuszcza się przestępstwa na szkodę dziecka prezes akademii ma obowiązek niezwłocznego zawiadomienia o powyższym policji lub też właściwej miejscowo prokuratury. Obowiązek ten wynika z art. 304 Kodeksu postępowania karnego i ma charakter obowiązku prawnego, którego niedopełnienie może skutkować odpowiedzialnością karną.

ROZDZIAŁ XXVIII PLAN WSPARCIA

Wobec dziecka poddawanego krzywdzeniu każdorazowo opracowuje dostosowany do indywidualnego przypadku plan wsparcia. Dotyczy to sytuacji krzywdzenia przez osoby dorosłe (pracownicy, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych) oraz inne dziecko. Plan będzie zawierał wskazania dotyczące podjęcia przez KSPN Pogoń Kraków działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym:

- 1) sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia;
- 2) wsparcia, jakie akademia zaoferuje dziecku;
- 3) skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli zachodzi taka potrzeba.

Plan wsparcia powinien być opracowany z opiekunami dziecka i omówiony z dzieckiem. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym.

W tworzeniu planu wsparcia akademia będzie korzystać z możliwości i zasobów podmiotu oraz włączać inne specjalistyczne podmioty takie jak: lokalne ośrodki pomocy społecznej, ośrodki interwencji kryzysowej, poradnie psychologiczno - pedagogiczne, specjalistyczne poradnie rodzinne, ośrodki wczesnej interwencji, ośrodki wsparcia dziennego, środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dorosłych oraz środowiskowe centra zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży, centra pomocy dzieciom (centrapomocydzieciom.fdds.pl), ogólnopolskie i lokalne organizacje pozarządowe zajmujące się wspieraniem rodziców i dzieci.

Jako uzupełnienie działań można przekazać dziecku numer telefonu zaufania 116 111. Dorosli mogą skorzystać z Telefonu dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci 800 100 100.

Zapewniając dzieciom dostęp do Internetu podmiot jest zobowiązany podejmować stosowne działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.

1. Za zagrożenia związane z użytkowaniem przez dzieci Internetu i mediów elektronicznych uznaje się:

- a) dostęp do treści nielegalnych, min. materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie dziecka; materiały przedstawiające twardą pornografię, treści propagujące rasizm i ksenofobię, inne nielegalne treści skierowane przeciwko bezpieczeństwu dzieci, na przykład: propagowanie lub pochwalanie zachowań o charakterze pedofilskim, materiały utrwalające wizerunek nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej przy użyciu przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny albo rozpowszechnianie bez jej zgody, treść pornograficzne udostępniane małoletniemu, uwodzenie dziecka poniżej 15 r.ż. przez Internet, tzw. child grooming, zjawisko szantażu na tle seksualnym (określane również jako „sextortion”).
- b) dostęp do treści szkodliwych i nieodpowiednich m.in. treści obrażających przemoc, obrażenia fizyczne, prezentujących drastyczne sceny, śmierć, okrucieństwo wobec zwierząt, treści nawołujących do podejmowania działań autodestrukcyjnych (samookaleczeń, pro-ana, samobójstw, zażywania szkodliwych substancji, w tym środków psychoaktywnych niezidentyfikowanych jednoznacznie jako narkotyki itp.), treści nawołujących do przemocy, przestępczości, radykalizacji (również sekty) i ekstremizmu, patostreamy, treści dyskryminacyjnych oraz pornograficznych.
- c) dostęp do szkodliwych i nieodpowiednich kontaktów online oraz usług online - m.in. presja rówieśnicza, cyberprzemoc, grooming, szantaż na tle seksualnym, aktywność seksualna jako źródło dochodu osób nieletnich, hazard online, reklamy niedostosowane do wieku, media społecznościowe niedostosowane do wieku.
- d) dostęp do szkodliwych i ryzykownych zachowań - np. podejmowanie wyzwań online, seksting, wywieranie presji, stosowanie przemocy z wykorzystaniem technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

2. Jeśli podmiot ma własną siedzibę, w której udostępnia sieć wi-fi rozwiązania organizacyjne na poziomie placówki bazują na aktualnych standardach bezpieczeństwa dostęp dziecka do Internetu możliwy jest:

ROZDZIAŁ XXIX ZASADY DOSTĘPU DZIECI DO INTERNETU

- a) pod nadzorem pracownika podmiotu i na urządzeniach podmiotu;
- b) bez nadzoru – na przeznaczonych do tego komputerach, znajdujących się na terenie podmiotu i w swobodnym dostępie;
- c) za pomocą sieci wifi podmiotu po podaniu hasła.

3. Nie dopuszcza się dzieci do korzystania z prywatnego sprzętu elektronicznego należącego do pracownika. Jeśli jest to konieczne, musi odbywać się w obecności pracownika w celu uniemożliwienia dziecku dostępu do prywatnych treści znajdujących się na urządzeniu.

4. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika podmiotu, osoba ta ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu.

5. Podmiot zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu, przy komputerach, z których możliwy jest swobodny dostęp do sieci. Koordynator bezpieczeństwa w Internecie zapewnia, aby sieć internetowa podmiotu lub sieć udostępniania dzieciom w inny sposób, była zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami

6. Jeśli podmiot udostępnia dzieciom sprzęt elektroniczny, Koordynator bezpieczeństwa w Internecie przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach ze swobodnym dostępem, podłączonych do Internetu nie znajdują się niepożądane treści. W przypadku znalezienia niepożądanych treści, wyznaczona osoba stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.

7. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, Koordynator bezpieczeństwa w Internecie przekazuje kierownictwu podmiotu, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.

8. W miarę możliwości Koordynator bezpieczeństwa w Internecie przeprowadza z dziećmi cykliczne warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu.

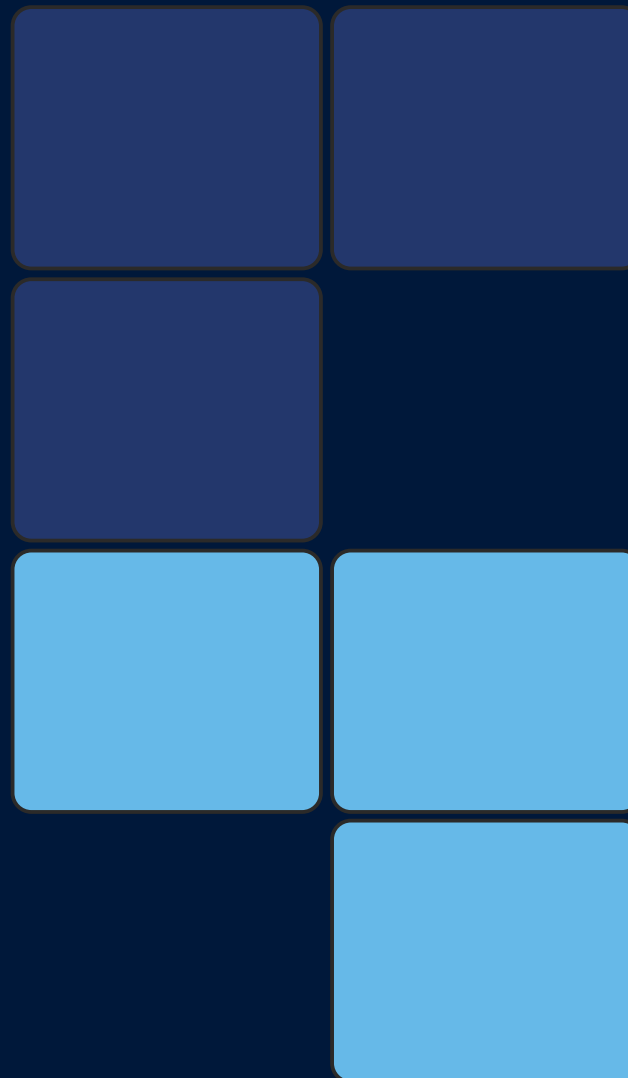
9. Każdy pracownik pracujący z dziećmi czuwa nad bezpiecznym korzystaniem przez nie z mediów elektronicznych, w szczególności pilnuje, aby dzieci nie rejestrowały ani nie publikowały wizerunku swojego lub innych dzieci przed, w trakcie i po treningu/rozgrywkach w sposób sprzeczny z godnością dziecka, a także informuje dzieci o konieczności rozważnego korzystania z mediów społecznościowych.

ROZDZIAŁ XXX

STANDARDY OCHRONY DZIECI

STANDARD 1. KSPN Pogoń Kraków ustanowiła i wprowadziła w życie Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem i zapewnienia im bezpieczeństwa.

- a) KSPN Pogoń Kraków posiada dokument Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
- b) W dokumencie Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem zapisane są:
 - procedury zgłaszania podejrzeń oraz podejmowania interwencji, które określają krok po kroku, jakie działania należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony osób obcych, rówieśników, członków rodziny oraz personelu KSPN Pogoń Kraków,
 - zasady ochrony danych osobowych dziecka, które określają sposób przechowywania i udostępniania informacji o dziecku oraz zasady ochrony wizerunku dziecka, które określają sposób jego utrwalania i udostępniania
 - zasady dostępu dzieci do internetu oraz ochrony dzieci przed szkodliwymi treściami,
 - zasady bezpiecznych relacji na linii personel KSPN Pogoń Kraków - dziecko, określające jakie zachowania są niedozwolone w kontakcie z dzieckiem
- c) Cały personel KSPN Pogoń Kraków, w tym wolontariusze, stażyści oraz praktykanci znają treść dokumentu Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
- d) Zapisy zawarte w dokumencie Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem obowiązują wszystkich członków personelu placówki, w tym wolontariuszy, stażystów oraz praktykantów.
- e) Prezes KSPN Pogoń Kraków wyznaczył osobę odpowiedzialną za monitoring realizacji Polityki ochrony dzieci i rola oraz zadania tej osoby są jasno określone.
- f) W KSPN Pogoń Kraków jest wyznaczona osoba odpowiedzialna za monitoring bezpieczeństwa sieci komputerowej.

ROZDZIAŁ XXX STANDARDY OCHRONY DZIECI

STANDARD 2. KSPN Pogoń Kraków monitoruje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.

- a) Rekrutacja pracowników w KSPN Pogoń Kraków odbywa się według zasad, które obejmują ocenę merytorycznego przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzenie ich referencji.
- b) KSPN Pogoń Kraków uzyskała informacje z Krajowego Rejestru Karnego o pracownikach [gdy jest to dozwolone przepisami obowiązującego prawa].
- c) KSPN Pogoń Kraków uzyskała oświadczenia pracowników, wolontariuszy i stażystów dotyczące niekaralności lub toczących się wobec nich postępowań karnych lub dyscyplinarnych za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego - w przypadkach, gdy prawo nie zezwala na uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.

STANDARD 3. KSPN Pogoń Kraków zapewnia swoim pracownikom edukację w zakresie ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia.

- a) Rozpoczynając pracę w KSPN Pogoń Kraków wszyscy członkowie personelu, w tym wolontariusze, stażyści oraz praktykanci przechodzą szkolenie w zakresie ochrony dzieci obejmujące zapoznanie z obowiązującą w placówce Polityką ochrony dzieci.
- b) Wszyscy członkowie personelu KSPN Pogoń Kraków zostali przeszkoleni w zakresie rozpoznawania czynników oraz identyfikacji symptomów krzywdzenia dzieci.
- c) Wszyscy członkowie personelu KSPN Pogoń Kraków zostali przeszkoleni w zakresie odpowiedzialności prawnej pracowników placówki, zobowiązanych do podejmowania interwencji.
- d) Wszyscy członkowie personelu KSPN Pogoń Kraków zostali przeszkoleni w zakresie procedury „Niebieskie Karty”.
- e) Pracownicy KSPN Pogoń Kraków mają łatwy dostęp do danych kontaktowych lokalnych placówek, które zajmują się ochroną dzieci oraz zapewniają pomoc w nagłych wypadkach (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia).
- f) Przynajmniej jeden trener został przeszkolony w zakresie metod i narzędzi edukacji dzieci w obszarze ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem oraz bezpieczeństwa w sieci i dysponuje scenariuszami zajęć oraz materiałami edukacyjnymi dla dzieci.
- g) Trenerzy grup zostali przeszkoleni w zakresie zjawiska przemocy rówieśniczej oraz metod i narzędzi działań profilaktycznych oraz interwencyjnych.

ROZDZIAŁ XXX STANDARDY OCHRONY DZIECI

STANDARD 4. KSPN Pogoń Kraków oferuje rodzicom/opiekunom edukację w zakresie wychowania dzieci bez przemocy oraz ochrony ich przed przemocą i wykorzystywaniem.

- a) W siedzibie KSPN Pogoń Kraków znajduje się tablica dla rodziców/opiekunów dzieci, na której zamieszczane są przydatne informacje na temat:
 - wychowania dzieci bez przemocy,
 - ochrony dzieci przed przemocą i wykorzystywaniem,
 - zagrożeń bezpieczeństwa dziecka w internecie,
 - możliwości podnoszenia umiejętności wychowawczych,
 - danych kontaktowych placówek zapewniających pomoc i opiekę w trudnych sytuacjach życiowych.
- b) Wszyscy rodzice/opiekunowie zostali zapoznani z obowiązującą w KSPN Pogoń Kraków Polityką ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

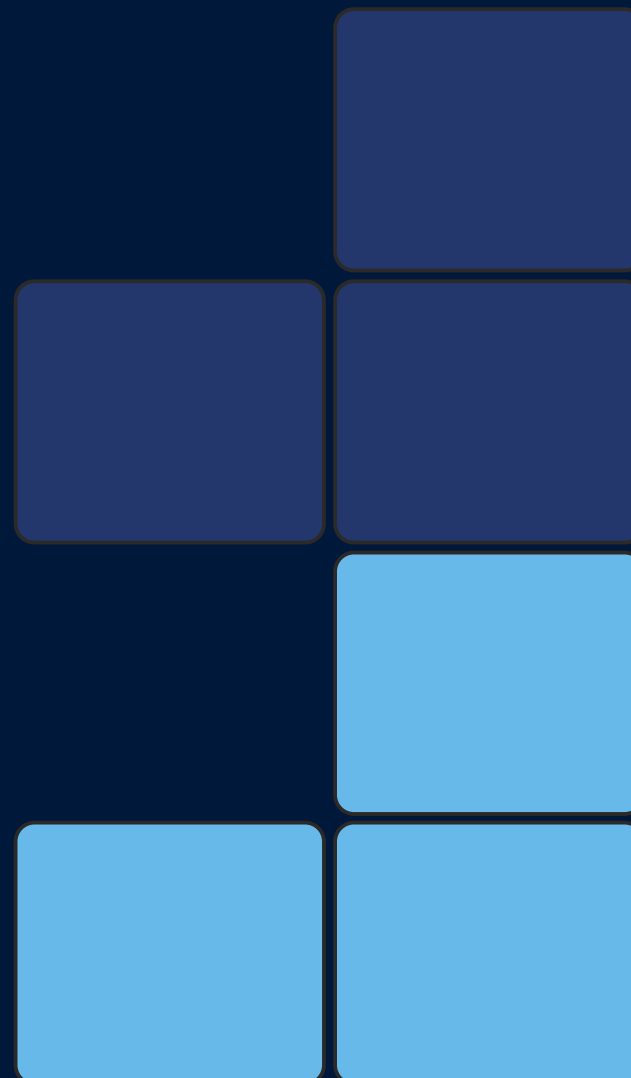
ROZDZIAŁ XXX STANDARDY OCHRONY DZIECI

STANDARD 5. KSPN Pogoń Kraków oferuje dzieciom edukację w zakresie praw dziecka oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem.

- a) W każdej grupie odbyły się zajęcia na temat praw dziecka.
- b) W każdej grupie odbyły się zajęcia na temat ochrony przed przemocą oraz wykorzystywaniem.
- c) W każdej grupie odbyły się zajęcia z zakresu profilaktyki przemocy rówieśniczej.
- d) W każdej grupie dzieci zostały poinformowane do kogo mają się zgłosić po pomoc i radę w przypadku krzywdzenia lub wykorzystywania.
- e) W każdej grupie odbyły się zajęcia na temat zagrożeń bezpieczeństwa dzieci w Internecie.
- f) W siedzibie KSPN Pogoń Kraków dostępne są dla dzieci materiały edukacyjne w zakresie: praw dziecka oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem seksualnym oraz zasad bezpieczeństwa w internecie [broszury, ulotki, książki].
- g) W siedzibie KSPN Pogoń Kraków wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

STANDARD 6. KSPN Pogoń Kraków monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi zasadami ochrony dzieci.

- a) Przyjęte zasady i realizowane praktyki ochrony dzieci są weryfikowane - przynajmniej raz na rok.
- b) W ramach monitoringu zasad i praktyk ochrony dzieci placówka konsultuje się z rodzicami/opiekunami dzieci.

ROZDZIAŁ XXXI MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW

1. Osobą odpowiedzialną za standardy ochrony dzieci w podmiocie jest Mateusz Dziedzic.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji standardów, za reagowanie na sygnały naruszenia standardów, prowadzenie i analizę rejestru zgłoszeń oraz proponowanie w nich zmian.
3. Osoba, o której mowa powyżej, przeprowadza wśród pracowników podmiotu, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów. Wzór ankiety stanowi Załącznik do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie pracownik może proponować zmiany standardów oraz wskazywać naruszenia standardów.
5. Osobna ankieta bądź inna forma oceny funkcjonowania standardów przeprowadzana jest wśród dzieci i ich opiekunów.
6. Osoba, odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci dokonuje opracowania ankiet lub innych form oceny z przeznaczeniem do wypełnienia przez pracowników, dzieci i ich rodziców/opiekunów. Nadto dokonuje oceny zgodności standardów z obowiązującymi przepisami prawnymi. Na tej podstawie sporządza raport z monitoringu, który następnie przekazuje kierownictwu podmiotu.
7. Po wprowadzeniu do standardów niezbędnych zmian, są one udostępniane pracownikom, dzieciom i ich rodzicom/opiekunom.

ROZDZIAŁ XXXII PRZEPISY KOŃCOWE

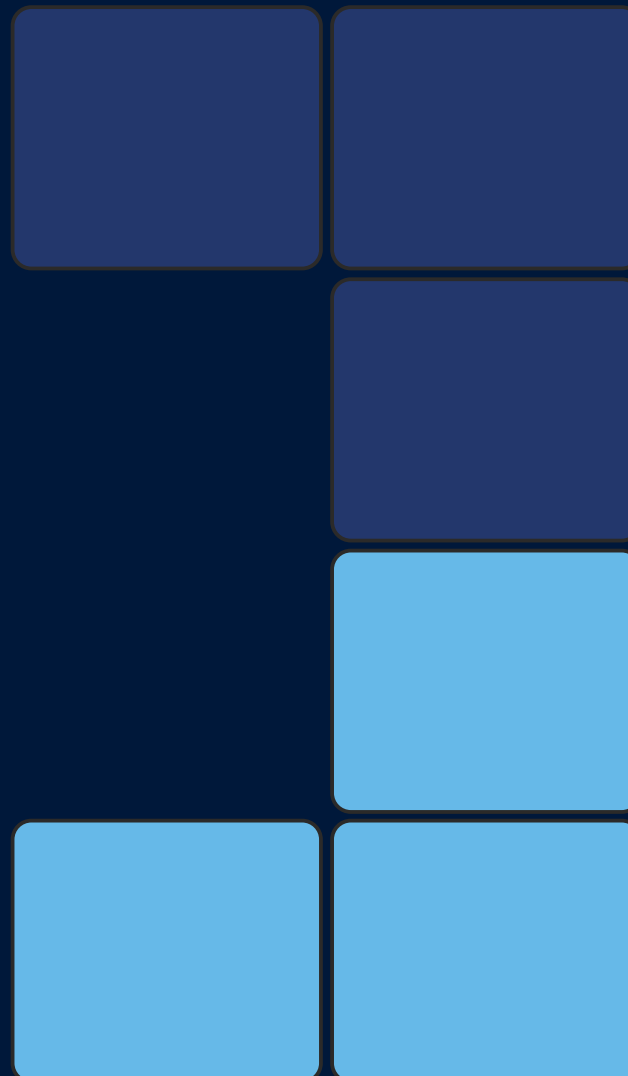
1. Standardy wchodzą w życie z dniem 15 sierpnia 2024.
2. Standardy zostają umieszczone na stronie internetowej podmiotu (www.kspn.pl) i udostępnione w wersji drukowanej w holu głównym siedziby KSPN Pogoń Kraków przy ul. Baczyńskiego 13 w Krakowie oraz na tablicy w tym budynku w formie plakatu przeznaczzonego dla dzieci.
3. Podmioty współpracujące, w przypadku, gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania niniejszej Standardów.

ROZDZIAŁ XXXIII

POLITYKA OCHRONY DZIECI [WERSJA SKRÓCONA]

Rozdział I Objaśnienie terminów § 1

1. Pracownikiem KSPN Pogoń Kraków jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinno-opiekunczy.
5. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika KSPN Pogoń Kraków lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.
6. Osoba odpowiedzialna za internet to wyznaczony przez prezesa KSPN Pogoń Kraków pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z internetu przez dzieci na terenie akademii oraz nad bezpieczeństwem dzieci w internecie.
7. Osoba odpowiedzialna za Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem to wyznaczony przez prezesa KSPN Pogoń Kraków pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w instytucji.
8. Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2

1. Pracownicy KSPN Pogoń Kraków posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.
2. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka pracownicy KSPN Pogoń Kraków podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.
3. Pracownicy monitorują sytuację i dobrostan dziecka.

Rozdział III

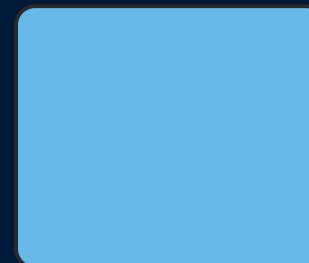
Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 3

W przypadku podjęcia przez pracownika KSPN Pogoń Kraków podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji (do wyboru) trenerowi, psychologowi, prezesowi bądź dyrektorowi placówki.

§ 4

1. Pracownik wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje ich o podejrzeniu.
2. Pracownik powinien sporządzić opis sytuacji dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku.
3. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a. podjęcia przez instytucję działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;
 - b. wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku;
 - c. skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.

§ 5

1. W przypadkach bardziej skomplikowanych (dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) prezes akademii powołuje zespół interwencyjny, w skład którego mogą wejść: pedagog/psycholog, trener dziecka, prezes oraz inni pracownicy mający wiedzę o krzywdzeniu dziecka lub o dziecku (dalej określani jako: zespół interwencyjny).
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w niniejszej Polityce, na podstawie opisu sporządzonego przez psychologa oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu informacji.
3. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.

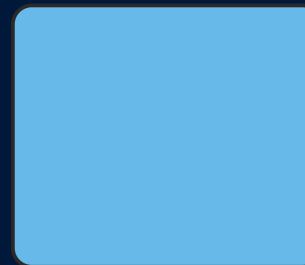
ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

§ 6

1. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez pracownika rodzicom bądź opiekunom z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
2. Pracownik informuje rodziców lub opiekunów o obowiązku akademii zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekunczy, lub przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura „Niebieskie Karty”).
3. Po poinformowaniu rodziców przez pracownika - zgodnie z punktem poprzedzającym – prezes KSPN Pogoń Kraków składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioszek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, lub przesyła formularz „Niebieska Karta – A” do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
4. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.
5. W przypadku gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

§ 7

1. Z przebiegu interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do akt osobowych dziecka.
2. Wszyscy pracownicy instytucji i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

Rozdział IV

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§ 8

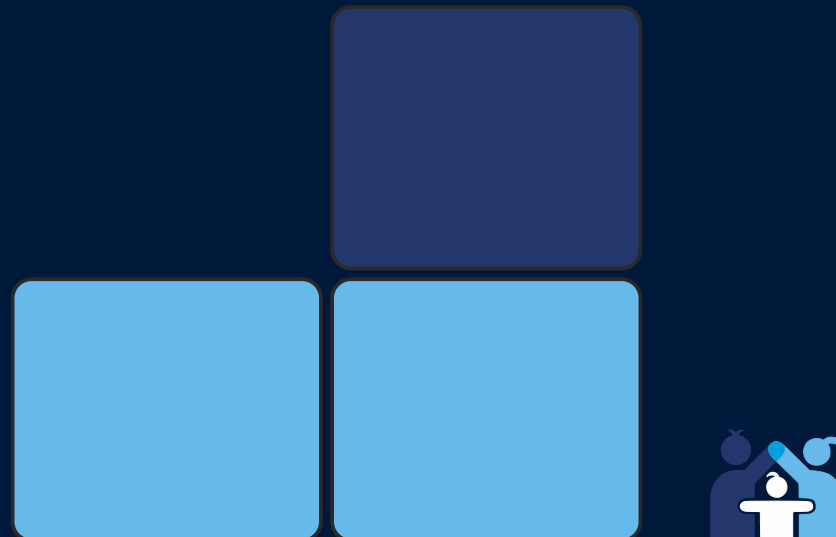
1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.
2. Pracownik KSPN Pogoń Kraków ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracownik KSPN Pogoń Kraków jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§ 9

Pracownik KSPN Pogoń Kraków może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający identyfikację dziecka.

§ 10

1. Pracownik KSPN Pogoń Kraków nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego opiece.
2. Pracownik akademii w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może skontaktować się z opiekunem dziecka i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody, pracownik akademii podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka.
3. Pracownik KSPN Pogoń Kraków nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
4. Pracownik KSPN Pogoń Kraków nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik akademii jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.

5. Pracownik KSPN Pogoń Kraków w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, może wypowiedzieć się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego opiekuna – po wyrażeniu pisemnej zgody przez opiekuna dziecka.

§ 11

1. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia KSPN Pogoń Kraków. Decyzję w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje prezes akademii.
2. Prezes KSPN Pogoń Kraków, podejmując decyzję, o której mowa w punkcie poprzedzającym, poleca wyznaczonym osobom przygotować wybrane pomieszczenie akademii w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie akademii dzieci.

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

Rozdział V Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 12

KSPN Pogoń Kraków, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

§ 13

1. Pracownikowi KSPN Pogoń Kraków nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie instytucji bez pisemnej zgody opiekuna dziecka.
2. W celu uzyskania zgody opiekuna dziecka na utrwalanie wizerunku dziecka, pracownik KSPN Pogoń Kraków może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak mecz, turniej, zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

§ 14

1. Upublicznienie przez pracownika KSPN Pogoń Kraków wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
2. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1 powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie internetowej lub w serwisach filmowych bądź mediach społecznościowych w celach promocyjnych).

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

Rozdział VI Zasady dostępu dzieci do internetu

§ 15

1. KSPN Pogoń Kraków, zapewniając dzieciom dostęp do internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju; w szczególności należy zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.

2. Na terenie akademii dostęp dziecka do internetu możliwy jest:

- a. pod nadzorem pracownika KSPN Pogoń Kraków na zajęciach teoretycznych i analitycznych lub
- b. bez nadzoru pracownika KSPN Pogoń Kraków – na przeznaczonych do tego komputerach, znajdujących się na terenie akademii.

3. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika KSPN Pogoń Kraków pracownik akademii ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z internetu. Pracownik czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z internetu przez dzieci podczas oczekiwania na zajęcia treningowe, po ich zakończeniu oraz w drodze na mecz, turniej lub inne wydarzenie.

4. KSPN Pogoń Kraków zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z internetu, przy komputerach, z których możliwy jest dostęp swobodny.

§ 16

1. Osoba odpowiedzialna za internet przydziela każdemu dziecku indywidualny login i hasło, umożliwiające korzystanie z internetu na terenie akademii. Pracownik informuje dziecko o konieczności zachowania loginu i hasła w tajemnicy.

2. Dostęp dziecka do internetu na terenie akademii możliwy jest wyłącznie poprzez serwer instytucji, po podaniu indywidualnego loginu i hasła dziecka.

§ 17

1. Osoba odpowiedzialna za internet zapewnia na wszystkich komputerach z dostępem do internetu na terenie KSPN Pogoń Kraków zainstalowane i aktualizowane:

- a. oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
- b. oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z internetu,
- c. oprogramowanie antywirusowe,
- d. oprogramowanie antyspamowe,
- e. firewall.

2. Wymienione w pkt. 1 niniejszego paragrafu oprogramowania są aktualizowane przez wyznaczonego pracownika KSPN Pogoń Kraków przynajmniej raz w miesiącu.

3. Wyznaczony pracownik akademii przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach z dostępem do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik akademii ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.

4. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik KSPN Pogoń Kraków przekazuje rodzicom/opiekunom bądź psychologowi.

5. Pracownik w obecności rodziców/opiekunów i ewentualnie psychologa przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w internecie.

6. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy psycholog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale II wersji skróconej niniejszej Polityki.

ROZDZIAŁ XXXIII POLITYKA OCHRONY DZIECI (WERSJA SKRÓCONA)

Rozdział VII Monitoring stosowania Polityki § 18

1. Prezes akademii wyznacza Marka Dragosza jako osobę odpowiedzialną za Politykę ochrony dzieci w KSPN Pogoń Kraków.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji Polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia Polityki oraz za proponowanie zmian w Polityce.
3. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród pracowników KSPN Pogoń Kraków raz na 6 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Wzór ankiety stanowi załącznik do niniejszej Polityki.
4. W ankiecie pracownicy KSPN Pogoń Kraków mogą proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w akademii.
5. Osoba, o której mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników KSPN Pogoń Kraków ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje prezesowi akademii.
6. Prezes KSPN Pogoń Kraków wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom akademii nowe brzmienie Polityki.

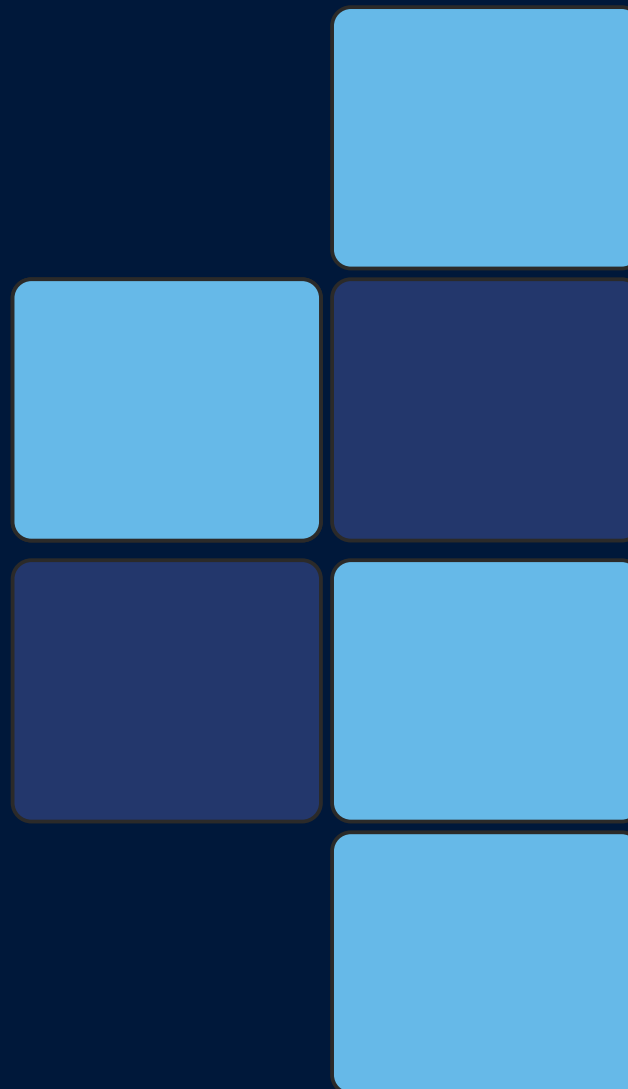
Rozdział VIII Przepisy końcowe § 19

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników KSPN Pogoń Kraków w szczególności poprzez wywieszenie w miejscu ogłoszeń dla pracowników lub poprzez przesłanie jej tekstu drogą elektroniczną.

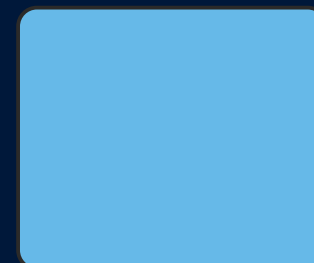
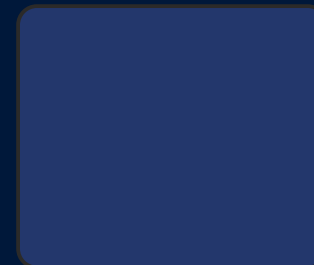

ROZDZIAŁ XXXIV ZAŁĄCZNIKI

KARTA INTERWENCJI

Karta interwencji		
1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis działań podjętych przez pedagoga/ psychologa	Data	Działanie
5. Spotkania z opiekunami dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	* zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, * wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, * inny rodzaj interwencji. Jaki?	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli instytucja uzyskała informacje o wynikach/działania placówki/ działania rodziców	Data	Działanie

Oceń (w skali od 1 do 10) swoją znajomość standardów ochrony dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) poziom znajomości standardów ochrony dzieci wśród personelu? (1 - niski, 10 - wysoki)	
Oceń (w skali od 1 do 10) swoją umiejętność rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) umiejętność innych członków personelu rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci? (1 - niskie, 10 - wysokie)	
Oceń (w skali od 1 do 10) swoją znajomość procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)	
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) znajomość wśród personelu procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci (1 - niska, 10 - wysoka)	
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci wśród personelu? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi zasad bezpiecznych relacji pomiędzy uczestnikami wydarzeń a dziećmi zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych zasad dostępu dzieci do Internetu i bezpieczeństwa online
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących standardów ochrony dzieci wśród dzieci? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi zasad bezpiecznych relacji pomiędzy uczestnikami wydarzeń a dziećmi zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych zasad dostępu dzieci do Internetu i bezpieczeństwa online

MONITORING STANDARDÓW - ANKIETA

Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w placówce standardów ochrony dzieci? Jeśli tak - jakie zasady zostały naruszone (odpowiedz opisowo)	
Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie jakieś działania? Jeśli tak - jakie, jeśli nie - dlaczego? (odpowiedz opisowo)	
Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w standardach ochrony dzieci? Które zasady są trudne do realizacji? Zaproponuj zmiany i szkolenia.	

	tak	nie
1. Czy wiesz na czym polega program <i>Chorimy Dzieci</i> ?	☐	☐
2. Czy znasz standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem, obowiązujące w placówce, w której pracujesz?	☐	☐
3. Czy zapoznałeś się z dokumentem <i>Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> ?	☐	☐
4. Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?	☐	☐
5. Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?	☐	☐
6. Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w <i>Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> przez innego pracownika?	☐	☐
7. Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące <i>Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem</i> ?	☐	☐

MONITORING STANDARDÓW - ANKIETA DLA DZIECI

Oceń w skali od 1 do 10 swoje poczucie bezpieczeństwa podczas treningów (1 - niskie, 10 - wysokie)	
Jak się czujesz w relacjach z personelem (trenerami, wolontariuszami) (1 - źle, 10 - bardzo dobrze). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Określ w skali od 1 do 10 poziom zaufania do personelu (trenerów, wolontariuszy, sędziów) (1 - niski, 10 - wysoki). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Oceń w skali od 1 do 10 swoje poczucie bezpieczeństwa podczas wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje (1 - niskie, 10 - wysokie)	
Jak oceniasz swoje relacje z innymi dziećmi z klubu? (1 - trudne, 10 - bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Jak oceniasz swoje relacje z innymi dziećmi, które nie trenują z Tobą, ale spotykasz je na wydarzeniach takich jak turnieje, rozgrywki itp.? (1 - trudne, 10 - bardzo dobre). Uzasadnij krótko swoją odpowiedź.	
Napisz przy każdym punkcie, czy w Twojej opinii wystarczająco często Twój trener, lub inny przedstawiciel klubu podejmuje tematy: Twoich praw bezpiecznych relacji między personelem a dziećmi bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi bezpiecznych relacji między uczestnikami wydarzeń a dziećmi	

miejsca, w których można uzyskać pomoc co zrobić w trudnej sytuacji bezpieczeństwa w Internecie ochrony wizerunku i danych osobowych	
Czy zdarzyło Ci się być świadkiem przemocy podczas treningów? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło Ci się być świadkiem przemocy podczas wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje itp.? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas zdarzyło i co zrobiłeś?	
Czy zdarzyło Ci się doświadczyć przemocy podczas treningów lub wydarzeń takich jak rozgrywki, turnieje itp.? Jeśli tak, to jakiej? Napisz, co się wówczas wydarzyło i co zrobiłeś?	
Czy w miejscu, w którym odbywasz treningi, w widocznym miejscu są informacje na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży?	
To jest miejsce dla Ciebie. Napisz, czego brakuje Ci w relacjach z personelem (trenerami, wolontariuszami, sędziami) oraz podczas treningów i innych wydarzeń i w standardach ochrony dzieci, co chciałbyś/chciałabyś zmienić, ale także co Ci się podoba.	

WZÓR ZAWIADOMIENIA O POPEŁNIENIU PRZESTĘPSTWA

Miejsce, dnia r.

Prokuratura Rejonowa w.....¹

L. Dz.

Zawiadamiający:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji
reprezentowana przez:
adres do korespondencji:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
..... wobec małoletniego
..... (imię i nazwisko, data urodzenia) przez
..... (imię i nazwisko domniemanego
sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez (imię i nazwisko
pracownika) czynności służbowych (informacja o charakterze czynności, np. podczas
treningu) (imię i nazwisko dziecka), dziecko
ujawniło²

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa

.....
.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniego
wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z
powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....

podpis pracownika
odpowiedzialnej za podejmowanie interwencji

podpis osoby

Załączniki:

1. Dokument potwierdzający uprawnienie do działania w imieniu zgłaszającego.
2. Ew. inne dokumenty

¹Zawiadomienie należy złożyć do prokuratury rejonowej właściwej ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa.

²Opis sytuacji, która miała miejsce. Należy uzupełnić zgodnie z tym, co się wydarzyło (ważne jest, by zaznaczyć np.: kiedy i gdzie miało miejsce zdarzenie, kto mógł je widzieć/wiedzieć o nim, kto mógł popełnić przestępstwo).

WZÓR WNIOSKU O WGLĄD W SYTUACJĘ DZIECKA/RODZINY

Miejsce, dnia Sąd Rejonowy w		Uzasadnienie	
Wydział Rodzinny i Nieletnich		Opis sytuacji zagrożenia dobra dziecka	
L. Dz.			
Wnioskodawca:		Mając powyższe fakty na uwadze, można przypuszczać, że dobro małoletniej/małoletniego jest zagrożone, a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony. ⁴	
Imię i nazwisko lub nazwa instytucji		Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.	
reprezentowana przez:			
adres do korespondencji:			
Uczestnicy postępowania:		podpis pracownika interwencji	
(imiona i nazwiska rodziców/opiekunów małoletniego)		podpis osoby odpowiedzialnej za podejmowanie	
ul.		Załączniki:	
(adres zamieszkania)		1. Dokument potwierdzający uprawnienie do reprezentacji zgłaszającego.	
dane małoletniego:		2. Ew. inne dokumenty	
(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)		3. Odpis pisma	
Wniosek o wgląd w sytuację dziecka		Uwaga:	
Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego		Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, niezameldowania.	
..... (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.		Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wysłanie do rodziny kuratora na wywiad.	
		⁴ Można dodać: wnoszę, aby sąd powiadomił o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.	

OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY DZIECI I ZOBOWIĄZANIU DO ICH PRZESTRZEGANIA

Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do ich przestrzegania

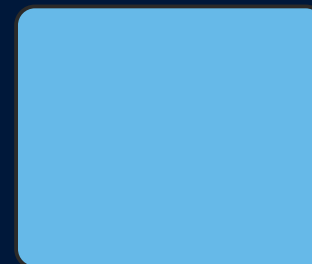
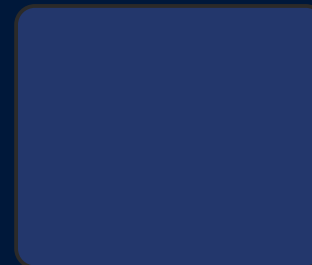
.....

miejsce i data

Ja, nr PESEL
oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami ochrony dzieci (w tym zasadami
bezpiecznych relacji personel - dziecko) obowiązującą w
i zobowiązuję się jej ich przestrzegania.

.....

podpis

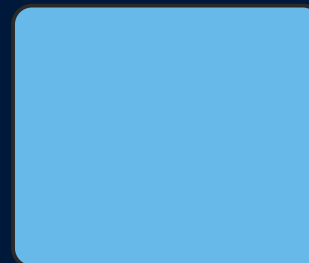
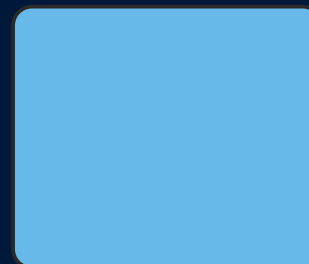
Kraków,

Oświadczenie

..... legitymująca/y się dowodem osobistym o nr oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie.

.....
podpis

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI

WYTYCZNE - UTRWALANIE WIZERUNKU DZIECKA I JEGO PUBLIKOWANIE

Wytyczne dotyczące utrwalania wizerunku dziecka (zdjęcia, filmy)

- Wszystkie dzieci muszą być ubrane.
- Zarejestrowane obrazy powinny się koncentrować na czynnościach wykonywanych przez dzieci i w miarę możliwości przedstawiać grupy dzieci, a nie pojedyncze osoby.
- Upewnij się, że fotograf lub osoba filmująca nie spędza czasu z dziećmi ani nie ma do nich dostępu bez nadzoru.
- Wszelkie podejrzenia i problemy dotyczące nieodpowiednich wizerunków dzieci należy zgłaszać i rejestrować, podobnie jak inne niepokojące sygnały, dotyczące zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Wytyczne dotyczące publikowania wizerunków dzieci

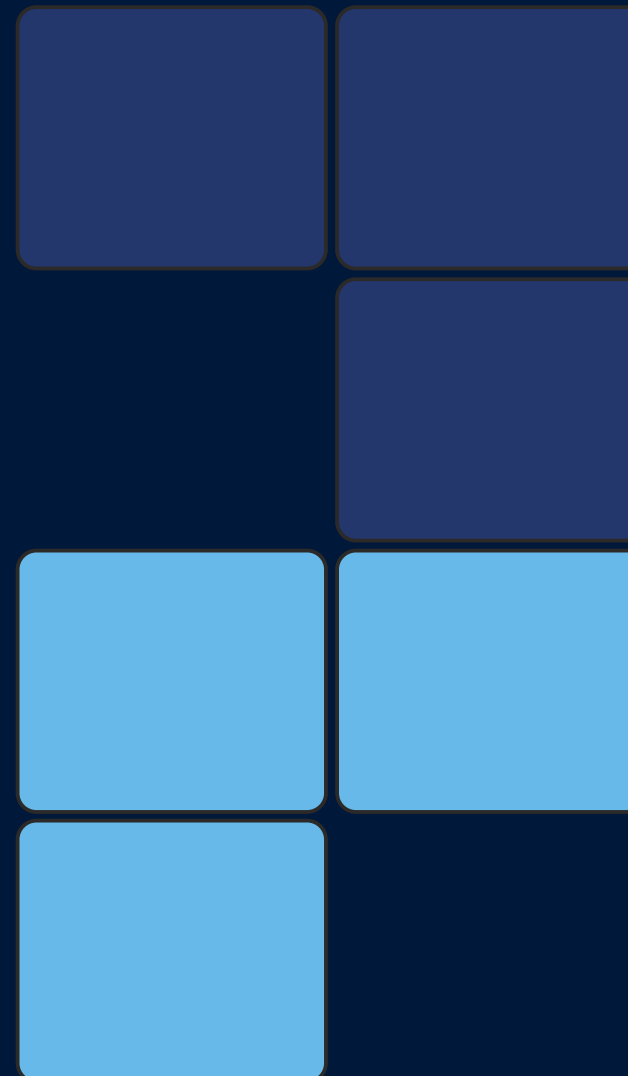
Używaj tylko imion dzieci; nie ujawniaj zbyt wielu szczegółów dotyczących ich miejsca zamieszkania czy zainteresowań.

Zapytaj dziecko o zgodę na wykorzystanie jego wizerunku.

Jeśli to możliwe, poproś o zgodę rodziców/opiekunów dziecka i poinformuj wszystkich zainteresowanych o tym, gdzie i w jaki sposób zamierzasz wykorzystać wizerunek dziecka.

Staraj się wykorzystywać obrazy pokazujące szeroki przekrój dzieci – chłopców i dziewczęta, dzieci w różnym wieku, o różnych uzdolnieniach, stopniu sprawności i reprezentujące różne grupy etniczne.

Poproś specjalistów o radę w sprawie zamieszczenia obrazów dzieci na stronie internetowej bądź w mediach społecznościowych – zarezerwuj czas na obróbkę zdjęć przed ich publikacją. Jeśli filmy wideo pochodzą z serwera KSPN Pogon Kraków, to materiał ten może być pobierany, dlatego zaleca się korzystanie z niezależnego serwera.

**POLITYKA OCHRONY DZIECI
PRZED KRZYWDZENIEM**